

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 1 APRIL 2025

Vergaderzaal 5

1. Vaststellen Woonzorgvisie gemeente Dordrecht – Raadsvoorstel

Voorzitter: Mevrouw Koene
Raadsgriffier: Mevrouw Bronsveld
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. Van Dam Timmers (CDA)
Dhr. Droog (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Gündogdu (Op Ons Eiland)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Dhr. 't Lam (SP)
Dhr. Noldus (VVD)
Mevr. Schnabel (Partij van de Arbeid)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

Portefeuillehouder: wethouder W. van der Kruijff

Ambtelijke ondersteuning: mevr. Turi, dhr. Weber

De voorzitter: En als de dominee voorbijkomt. Goedenavond, dames en heren, wij zijn hier bij ... Nee, dat wordt te stichtelijk. We hebben vanavond hier op de agenda staan, het raadsvoorstel vaststellen Woonzorgvisie Dordrecht. En daar heet ik jullie natuurlijk allemaal welkom bij. En jullie kennen mij, ik ga gewoon zelf het rondje maken van wie er aanwezig zijn. En ik begin links met mevrouw Bronsveld, namens de griffie. De heer Gündogdu van Op Ons Eiland. Mijnheer Noldus, VVD. Mijnheer 't Lam, SP. Mijnheer De Heer, namens de CU/SGP. En mijnheer Droog, ook trouwens namens de CU/SGP. Mijnheer Jan van Dam Timmers, ga ik helemaal voluit zeggen, dat vind ik gewoon grappig, dat is CDA. Mijnheer Venderbos van de Partij voor de Dieren. Mevrouw Schnabel, namens de PvdA. Gebroederlijk naast mijnheer Burakçin, van GroenLinks. Mevrouw Striebeck van de VSP. En dan hebben we vervolgens, namens de ambtelijke organisatie, mevrouw Turi en de heer Weber. En mijnheer Van der Kruijff, namens het college. Is dat volledig, of wat? En dan ben ik ook nog Irene Koene, maar dat wisten jullie. De toelichting waarom wij dit op de agenda hebben staan, is dat met de Woonzorgvisie de bestaande visies en uitgangspunten, die er zijn op het gebied van wonen, zorg en welzijn, samengebracht zijn, en zijn aangevuld met de inbreng van partners uit de stad. En we hebben als gemeente grote opgaven, zoals u allen weet, op zowel het gebied van wonen, als van zorg en welzijn. En daarom een beeldvormende sessie. Vooraf zijn er een aantal aandachtspunten daarvoor meegegeven door de fracties.

En ik ga er zomaar vanuit dat die zoveel mogelijk al in de presentatie verwerkt zijn. Kijk, zie je. Laten we het hopen, zegt mijnheer Weber. Voordat we daartoe overgaan, geef ik nog even twee aandachtspunten mee. Allereerst dat de visie aansluit en volgt op eerdere raadsbesluiten, zoals de Routekaart Wonen en de Integrale Visie Sociaal Domein. En als tweede punt, dat het niet stopt bij de visie, maar dat er een vervolg wordt gegeven om de speerpunten samen met de partners verder uit te werken en te komen tot een uitvoeringsplan in het vierde kwartaal van 2025. Ik geef graag het woord aan de ambtelijke organisatie, met de opmerking erbij dat u natuurlijk, als iets niet duidelijk is, een vraag kunt stellen, maar of u zich wel tot de kern daarvoor wilt beperken. Mijnheer Weber.

De heer Weber: Dank u wel. Ik ga de presentatie doen over de Woonzorgvisie. We hebben met een aantal mensen hieraan gewerkt, de afgelopen tijd. Als er vragen zijn, graag bij het betreffende onderwerp, als het aan bod komt. Ik ga gewoon beginnen. We gaan het hebben over de Woonzorgvisie, met als ondertitel, een passende en betaalbare woning voor ouderen en kwetsbare inwoners met zorg, welzijn en faciliteiten in de nabije omgeving. Wat staat er in deze presentatie? We blikken nog even terug naar, wat was eigenlijk de opdracht? We sluiten aan bij de missie van de gemeente Dordrecht en een aantal vastgestelde visiedocumenten. We staan stil bij een aantal belangrijke ontwikkelingen. We geven aan wat de belangrijkste conclusies zijn en waren, ook vanuit de partijen die in de stad hebben meegedacht en input hebben gegeven. We staan ook even stil bij, als deze visie wordt vastgesteld, dan gaan we aan de slag met een uitvoeringsprogramma. En we hebben vooraf een aantal vragen gekregen, onder andere van de VSP, de Partij voor de Dieren en het CDA. Daar gaan we antwoord op proberen te geven. En uiteraard daarna is er alle gelegenheid tot het stellen van vragen. Ik denk dat de presentatie ongeveer tien minuten duurt. Als er heel veel vragen tussendoor komen, zal die iets langer duren. Maar we gaan het gewoon proberen. De opdracht was dat er een Woonzorgvisie moest komen, die aansluit bij het bestaande vastgesteld beleid, en de missie en de opgave, waar we ook al aan werken. En daarbij kwam naar voren dat vooral de samenhang tussen de verschillende opgaven en de domeinen van belang is. Op het Sociaal Domein zijn bijvoorbeeld uitvoeringsprogramma's, die al lopen. En daar zijn ook al verschillende visies vastgesteld. Waar wij vanuit zijn gegaan, dat zijn de visiedocumenten en uitvoeringsprogramma's die in dit lijstje staan. De Omgevingsvisie, de Routekaart Wonen, de Visie Sociaal Domein, de visie Van opvangen wonen en van beschermd wonen naar beschermd thuis en de Discussienota Van zilver naar goud. Dat zijn de stukken die ten grondslag liggen aan deze Woonzorgvisie. Wat was uiteindelijk het doel? Het doel is dat we de woningvoorraad op orde hebben voor alle doelgroepen, en passende woningen voor ouderen en kwetsbare inwoners met zorg, welzijn en faciliteiten in de nabije omgeving. Dat is een lange zin. Maar we moesten het nou eenmaal in één zin doen. Een doel zeg je in één zin. Vandaar dat die zo lang is. En met de woonopgave willen we een bijdrage leveren aan het realiseren van de ambities in het Sociaal Domein. En vooral, wat kunnen we vanuit wonen bijdragen aan het realiseren van die ambities? Dat is een beetje het uitgangspunt. Hoe zijn we tot deze Woonzorgvisie gekomen? We hebben een documentanalyse laten uitvoeren door bureau HHM. Dat is een adviesbureau, dat gespecialiseerd is in dit soort materie. We hebben een aantal uitgangspunten vastgesteld voor de Woonzorgvisie.

In februari '24 hebben we de netwerkpartners input gevraagd, en er ook gelijk op gereflecteerd. We hebben alle input verwerkt. En we hebben dat in een document uitgewerkt. We hebben een aantal speerpunten in het document benoemd. En vervolgens hebben we die speerpunten ook uitgewerkt in het document. En we hebben in februari, onlangs, de concept Woonzorgvisie besproken met de netwerkpartners. En we hebben daarbij hun aanbevelingen, zoveel als mogelijk, meegenomen in deze versie.

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Ik heb een vraag over de netwerkpartners. Of daar een duiding aan gegeven kan worden, welke partijen we dan aan moeten denken? Zijn dat regionale partijen of allemaal zorggerelateerde partijen?

De heer Weber: Ik zal ze voor u opnoemen. Het is Salios voor ouderen, dacht ik. Woonbron, Trivire, de corporaties. We hebben Yulius en De Hoop en het Leger des Heils als opvanginstanties. We hebben, moet ik even goed zeggen, de Dordtse Adviesraad Sociaal. Klopt dat? En VGZ. Dat zijn de partijen die hebben deelgenomen aan deze ... En uiteraard nog een heleboel interne collega's, maar dat zijn geen partners uit de stad. In die Woonzorgvisie zijn ook wat analyses gemaakt. En die hebben te maken met bijvoorbeeld een aantal demografische ontwikkelingen, waar we gewoon mee te maken gaan krijgen. We hebben gezien dat de bevolkingsopbouw in de gemeente Dordrecht, qua leeftijdsopbouw, ongeveer gelijk is aan die van Zuid-Holland. En die is ook weer ongeveer gelijk aan die van Nederland. Je kunt eigenlijk zeggen dat Dordrecht een redelijk gemiddelde gemeente is, in bevolkingsopbouw. Het begrip dubbele vergrijzing komt ook in de Woonzorgvisie voor. Daar is sprake van, de komende jaren. Als je daar met collega's en anderen over praat, dan eigenlijk steeds hebben we gemerkt dat daar verwarring over is, wat betekent dat dan, die dubbele vergrijzing? Die dubbele vergrijzing betekent dat de groep 65-plussers in de komende jaren behoorlijk gaat toenemen, maar dat binnen die groep van 65-plussers het aantal 80-plussers ook fors toe gaat nemen. De groep wordt groter, en we worden gemiddeld gewoon ouder. En dat gaat echt een grote sprong nemen in de komende periode. Uit onderzoek zijn ook een aantal dingen gebleken. We hebben een onderzoek gedaan in 2023 naar de huisvestingsopgave voor kwetsbare groepen, inwoners die gebruikmaken van voorzieningen voor beschermd wonen of maatschappelijke opvang. Dat onderzoek is gedaan in de hele regio Drechtsteden en Alblasserwaard. En dit betreft ook een regionale opgave. Wat we zien, is dat de stijging voor inwoners met psychiatrische problematiek het grootst is. En in absolute aantallen is dat vooral het grootst voor inwoners met somatische problematiek. In de Woonzorgvisie zelf ziet u ook percentages staan of getallen, maar goed, dat hebben we op de sheets niet als zodanig geduid.

De voorzitter: Excuus. Even namens mijzelf. Kan u wellicht een klein beetje meer concreet maken wat in absolute aantallen betekent?

De heer Weber: In absolute aantallen is gewoon het aantal mensen voor ... De groep met somatische problematiek groeit het grootst in aantal.

De voorzitter: Er zijn namelijk een heleboel mensen die aan het meelopen zijn, of aan het kijken zijn en zich aan het oriënteren zijn. En het is handig als die wat minder in de materie zitten, het ook kunnen volgen. Dank u wel.

De heer Weber: Graag gedaan. En het laatste punt is, het aantal senioren neemt sterk toe. En de behoefte aan geschikte woningen voor ouderen stijgt. En we zullen straks zien dat dat niet alleen maar geschikte woningen zijn in de sociale huursector, maar we hebben ook gemerkt dat bijvoorbeeld vanaf 2030, woont ongeveer 65 tot 70 procent van de ouderen in een koopwoning. En als je oplossingen gaat zoeken voor ouderen, zul je ook in die sector met oplossingen moeten komen. Misschien loop ik al vooruit op een van de volgende sheets hoor. Juist, daar staat hij al. We zijn in gesprek geweest met partijen uit de stad, die ik net genoemd heb. En een aantal belangrijkste conclusies hebben we hier op sheet gezet. En de iets uitputtende lijst staat in de Woonzorgvisie, maar nog steeds niet volledig uitputtend, maar wel een grotere lijst. We moeten vooral betaalbare woningen voor lagere middeninkomens realiseren. We moeten de huurwoningvoorraad vooral op peil houden. En er komt meer behoefte aan geclusterde woonvormen. Geclusterde woonvormen, waarbij mensen bij elkaar wonen, waar ook zorg geïntegreerd zou kunnen worden. Knarrenhofjes, dat soort creatieve oplossingen. En wat we voor senioren vooral ook moeten doen, als we het over doorstroming hebben, is dat vooral doorstroming naar geschikte koopwoningen of koopappartementen. We moeten niet vergeten dat ook een deel natuurlijk in een sociale huurwoning terecht zou moeten kunnen. Maar wat ik net al zei, het grootste deel van de senioren van de toekomst woont gewoon in een koopwoning.

De voorzitter: Ik ga u even onderbreken. Ik heb je even uit laten praten, maar mijnheer Venderbos wil echt nu een vraag stellen.

De heer Venderbos-Lambinon: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag over het op peil houden van de sociale huurwoningvoorraad. Is dat de huidige voorraad of is dat de voorraad die we nog steeds in aan het halen zijn? Want er zijn natuurlijk heel veel sociale huurwoningen afgebroken en veel minder teruggebouwd.

De heer Weber: Volgens mij is dat in het ...

De voorzitter: Aansluitend, de heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, dank u wel. Eigenlijk aansluitend op mijnheer Venderbos. Want u gaf zojuist in uw presentatie aan, aan het begin, dat wat hier in uw presentatie staat, en ook in de visie staat, afkomstig is vanuit heel veel documenten die door de raad zijn vastgesteld. En nu hebben wij ook de Woonvisie vastgesteld voor Dordrecht. En dan wil ik even aanhaken op uw eerste punt, betaalbare woningen voor lagere en middeninkomens. Ik weet niet in hoeverre dat zo is uitgeschreven in die visie die we hebben vastgesteld. Mijn vraag is concreet, is dit nieuw of is dit de lijn die we al eerder hebben vastgelegd? Waarvan ik niet weet of dat zo is geweest.

De heer Weber: Ik ga eerst even op de vraag van mijnheer ... Waar wij vanuit gaan, we moeten minimaal de sociale huurwoningvoorraad op peil houden.

Maar we hebben natuurlijk ook al in allerlei andere zaken vastgelegd dat we naar die 30 procent sociale huur moeten. En daar zitten we nog niet op, al is de discussie daarover natuurlijk of je het aantal particuliere sociale huurwoningen ook mee moet tellen. Maar goed, als we gewoon de definitie van het Rijk aanhouden, zitten we op, ik dacht, 27 procent sociale huur nu. Tussen de 27 en 28. Je zult iets meer dan 30 procent moeten bijbouwen, om ervoor te zorgen dat dat op peil komt. En dan, wat was precies de vraag van de heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Mag ik het herhalen?

De heer Weber: Ja.

De heer Gündogdu: Concreet. U gaf aan dat dit document mede tot stand is gekomen door eerder vastgesteld beleid, waaronder de Woonvisie. En ik kan me niet zozeer herinneren dat wij in de Woonvisie hebben vastgesteld dat we betaalbare woningen voor de lagere en middeninkomens zouden gaan bouwen. Komt dit uit die visie voort?

De heer Weber: Misschien moet u het woordje voldoende daar nog voor denken. Voldoende betaalbare woningen voor lagere en middeninkomens. Ik weet niet hoe het precies in de Woonvisie staat. Die heb ik hier niet bij de hand. Weet jij dat misschien, Wim?

De heer Van der Kruijff: Wat hier staat, is vooral de uitkomst van het gesprek met partijen uit de stad.

De voorzitter: De wethouder zegt, dat dit de uitkomst is van de gesprekken met de partijen in de stad. Maar in de tussentijd gaan we even kijken of we wellicht iets kunnen vinden. Mijnheer Gündogdu, daar zult u het heel eventjes mee moeten doen. Mijnheer Weber gaat verder.

De heer Weber: Andere conclusies uit de gesprekken met partijen uit de stad met betrekking tot zorg waren vooral, focus op zelfredzaamheid, preventie en werk doelgroepgericht. Vooral de samenwerking tussen de verschillende partijen die hiermee te maken hebben, die is cruciaal. En het zijn nogal wat partijen die hiermee te maken hebben. En dat betekent dat je heel breed moet samenwerken. Nieuwe woonconcepten en financieringsmodellen zijn nodig om aan de toekomstige vraag te voldoen. En de sleutelwoorden die daarbij gebruikt zijn, zijn innovatie, domeinoverstijgend denken en samenwerking. En met domeinoverstijgend denken, binnen de gemeente heb je al Sociaal Domein en het fysieke domein, wonen, bouwen. Je moet eigenlijk met al die domeinen en afdelingen gewoon samenwerken, om tot goede oplossingen te komen.

De voorzitter: Mijnheer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Ik denk dat je daar een heel goed punt benadrukt, dat die samenwerking met ... Zeker. Dat ga ik ook doen. Een zin ter inleiding, voorzitter, lijkt me toch wel passend, om heel eerlijk te zijn. Ook al vindt u dat niet, ben ik dat toch van mening.

De voorzitter: Sorry, mijnheer Van Dam Timmers. Even, ik ben de voorzitter. Ik bepaal de vergaderorde. En u geeft een mening, om te beginnen. En dat vinden we niet fijn in een beeldvormende sessie. Nog een nieuwe poging. U mag gewoon een technische vraag stellen. Helemaal helder. Gaat u door, mijnheer Weber.

De heer Weber: Volgende sheets. Als deze Woonzorgvisie is vastgesteld, dan gaan we met dezelfde partijen, die we net genoemd hebben en misschien nog wel wat partijen erbij, aan een uitvoeringsprogramma werken. Daarmee gaan we eigenlijk invulling geven aan de visie en daadwerkelijk ook die samenwerking vormgeven. En er zijn een aantal woorden genoemd, ook uit die gesprekken met ... We moeten meer lef tonen. We moeten samenwerken. En vooral ons niet laten beperken door bestaande regelgeving en financieringsmogelijkheden. En vooral te zoeken naar hoe het dan wel kan. Dat wordt uiteindelijk ook het doel van het uitvoeringsprogramma.

De voorzitter: Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Voorzitter, mijn vraag is over het uitvoeringsprogramma. Wie stelt dat programma vast? Is dat iets van het college, is dat iets van de samenwerkende partijen of heeft de raad daar ook een rol bij?

De heer Weber: We gaan het vormgeven. En dat doen we met de samenwerkende partijen samen. Wie het uiteindelijk vaststelt, dat zal waarschijnlijk ook de raad zijn. Wim, klopt dat? Of het college?

De voorzitter: Als u het technisch kan beantwoorden, mijnheer Van der Kruijff, dan mag u reageren.

De heer Van der Kruijff: Doorgaans hebben we ook uitvoeringsprogramma's door de raad laten vaststellen. Hebben we bij het Sociaal Domein ook gedaan. Heb je de Visie Sociaal Domein. Er zijn ook uitvoeringsplannen Sociaal Domein geweest. En die zijn hier ook via de raad gegaan. En dit wilden we in dezelfde lijn doen.

De heer Droog: Dank u wel, voorzitter. U heeft het over dat er nieuwe financieringsmodellen toegepast moeten worden. Kunt u dat illustreren, waar u dan bijvoorbeeld aan denkt?

De heer Van der Kruijff: Carin mag ook antwoord geven.

Mevrouw Turi: Dat zijn partijen ...

De voorzitter: Er moeten even een aantal microfoons uit, want anders doet niks het meer.

Mevrouw Turi: Het zijn met name de partijen die erom vragen. Wij hebben aan partijen gevraagd ... Het uitvoeren van wat we willen, dat moet je met elkaar doen. Dat kan niet alleen de gemeenten doen. Die opgave ligt nog veel meer bij andere partijen.

En zij zijn bereid om daaraan mee te werken, maar vragen dan ook aan de gemeente zo van, we zullen ook af en toe op een andere manier moeten werken om dingen voor elkaar te krijgen. Zij doen daar juist een beroep op. En kijk hoe je dan, door middelen bij elkaar te brengen, op een andere manier daarmee om kunt gaan. Niet alleen maar denken vanuit je eigen organisatie en je eigen financieringsstromen als corporatie, als gemeente, als zorgaanbieder, maar kun je, heel innovatief, door middelen bij elkaar te brengen dan iets samen wel voor elkaar krijgen, wat één partij niet kan doen? En die wordt spannend.

De voorzitter: Mijnheer Gündogdu, concrete vraag graag.

De heer Gündogdu: Concrete vraag, voorzitter. Wij zijn ook vanuit de raad bezig met de Participatienota, waarbij we bewoners nog meer aan de voorkant willen betrekken bij visies en beleid. Nu hoor ik heel veel partijen die u heeft gesproken, die hun input hebben gegeven. Maar ik mis toch wel een belangrijke partij. Dat zijn de gebruikers. Hebben we ook een reflectiegroep, die op dit beleid reflecteert? Want dat is namelijk het intrinsieke, wat het beleid voorstelt.

De voorzitter: De vraag is duidelijk. Mijnheer Weber.

De heer Weber: Volgens mij is die reflectiegroep er niet. Maar er zijn natuurlijk wel partijen aanwezig geweest, die ook namens bewoners hun input hebben gegeven, bijvoorbeeld de Adviesraad Sociaal. Maar we hebben niet rechtstreeks aan bewoners gevraagd om hieraan mee te denken en mee te schrijven.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Noldus, ik zag uw vinger ook. Een concrete vraag.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. We zien bijvoorbeeld bij de presentatie al dat er heel veel bestaande beleid in zit. Ik was ook wel benieuwd naar het doel en het gevolg wat volgt na deze visie. Daar zien we nu wat op terug. Maar ik ben toch wel benieuwd, voor het uitwerken van het uitvoeringsprogramma, welke instrumenten wordt dan aan gedacht en gekozen? Vooral omdat dat bestaand beleid betreft. En in de visie heel veel speerpunten naar voren komen. Zoveel dat ik me eigenlijk afvraag, welke van die speerpunten worden nu uitgewerkt in een uitvoeringsprogramma? Of zien we ze allemaal terug?

De heer Weber: We hebben ze niet voor niks genoemd. In principe zouden we ze allemaal terug moeten zien in het uitvoeringsprogramma.

De voorzitter: Mijnheer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ik ga toch nog een poging doen. Als het gaat om deze punten, en ook het vervolg van de uitvoering, dan zie je dat dat natuurlijk heel erg samenhangt met ook andere beleidsterreinen. Bijvoorbeeld vanavond staat nog op de agenda de Middenzone, Gezondheidspark. En je ziet toch dat ruimtelijke ordening vaak een op zichzelf staand looppad heeft. Hoe zorgen jullie ervoor, vanuit de Woonvisie, dat dat ook daarin goed gaat landen?

De heer Weber: Ik neem aan dat u bedoelt vanuit de Woonzorgvisie? Een onderdeel van dat uitvoeringsprogramma is natuurlijk ook de implementatie daarvan in de organisaties. En ruimtelijke ordening is een belangrijke afdeling binnen de gemeente. Daar waar projecten uitgevoerd worden, willen we natuurlijk ook een aantal dingen implementeren in die projecten. Daadwerkelijk in de uitvoering ervoor zorgen dat dingen landen, dat is een van de doelen van het uitvoeringsprogramma. Bij het uitvoeringsprogramma hoort niet alleen het programma zelf, maar ook hoe we het precies gaan doen met elkaar.

Mevrouw Turi: Mag ik nog wat daarop aanvullen? Wat we ook willen doen, is juist bij ontwikkelingen meteen kijken naar voorzieningen, doelgroepen, waar is ruimte voor bijzondere woonprojecten? Zorgen dat je bij aanvang eigenlijk die verschillende aspecten in je ontwikkeling meeneemt. En dat betekent ook intern bij de gemeente dat we daar hard mee bezig zijn om dat beter op elkaar af te stemmen, met gebiedsprogramma's, gebiedsgericht kijken.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. Je ziet dat ook steeds meer mensen met een cognitieve beperking toenemen. Daar valt bijvoorbeeld ook Alzheimer en dementie onder. Wordt dat ook in de Woonzorgvisie meegenomen, met oog op invulling van de openbare ruimte?

Mevrouw Turi: De visie moet nog uitgewerkt worden. Wat benoemd wordt in de visie, is dat je naast wonen meer nodig hebt. Die voorziening, die plek voor ontmoeting. En in de uitvoeringprogramma's zal je die zaken bij elkaar moeten brengen. We willen dat mensen zo lang mogelijk thuis blijven wonen. Ook mensen met een ondersteuningsvraag. Dat geldt ook voor ouderen. Dat betekent dat je dan een aantal dingen moet regelen, om dat zo lang mogelijk zelfstandig wonen ook mogelijk te maken. Er gaan steeds minder mensen natuurlijk naar een echt zorgcentrum. Dat betekent dat je ook op een andere manier dat beschermende, dat beschutte moet organiseren. En dat zal zeker terugkomen in zo'n uitvoeringsprogramma.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Droog nog.

De heer Droog: Voorzitter, dank u wel. Kunt u iets zeggen over hoe dit uitvoeringsprogramma, dat vierde kwartaal dit jaar wordt gepubliceerd, zich verhoudt tot de Huisvestingsverordening, die er natuurlijk ook aankomt?

De heer Weber: Dat kan. In de Huisvestingsverordening, die eraan komt, het aardige is dat ik daar ook mee bezig ben. dat scheelt. Alle zaken die we hier besproken hebben, heb ik ook in de Huisvestingsverordening ... Vooruitlopend op dat uitvoeringsprogramma hebben we al een aantal zaken in kunnen voegen. En dan heb ik het bijvoorbeeld over, hoe gaan we extra woonplekken creëren? Hoe kunnen we het soepeler maken? Hoe kunnen we het makkelijker maken dat mensen hun bovenverdieping verhuren?

Dat soort dingen zit allemaal al in de Huisvestingsverordening, die binnenkort aan jullie wordt aangeboden. Door het simpele feit dat we dingen met elkaar afspreken en samenwerken, zie je al dat er samenhang komt tussen deze zaken.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Toch nog een vervolgvraag over die samenhang die er is. Want uiteraard is daar die samenhang naar, wat prevaleert dan uiteindelijk boven wat? We gaan hier een uitvoeringsprogramma ... Wat heel veel beleidsterreinen raakt, heel veel domeinen raakt. Bij heel veel aspecten gaat het over nieuwbouw. Dat raakt heel veel bestaande en ook toekomstige gebiedsontwikkelingen. Welke ruimte zit er dan in verschillende plannen, om hier zo goed mogelijk gebruik van te maken en tegelijkertijd steeds een ander project te faciliteren?

De heer Weber: Ik begrijp je vraag niet helemaal.

De heer Noldus: Wordt dit een vinklijst voor ieder project wat overal van toepassing is, als uitvoeringsprogramma? Is het daarmee dwingend voor een gebiedsontwikkeling? Of is het een richtinggevend kader, waar je met per gebied, per doel ontwikkeling kan wisselen wat je er wel en niet van gebruikt?

De heer Weber: Ik denk eerder het laatste, dan dat je het bij ieder project van tevoren gaat opdringen. Want er zijn nou eenmaal projecten waar het A, minder nodig is, en er zijn ook projecten waar je misschien wel meer nodig hebt dan dat je over de hele lijn vastlegt. Ik denk dat het veel meer gebiedsgericht en lokaal bepaald wordt, dan dat je dat kaderstellend over heel Dordrecht gaat neerleggen. Dan gaan we in op de vragen van onder andere de VSP. In hoeverre geeft de Woonzorgvisie uitvoering aan de motie Thuis in een zorgbuurthuis/verzorgingshuis 2.0. Het korte antwoord is, dit geven we vorm met de Plusflat voor senioren. En onlangs is, uit mijn hoofd gezegd ... De Zephyrflat is de eerste die daarmee in Dordrecht geopend is. Want die motie kwam uit, in ieder geval van voor de tijd dat ik hier werkzaam was. En we hebben hem wel gelezen. En we hebben hem zo geïnterpreteerd dat we ... Het ging om een verzorgingshuis 2.0, een zorgbuurthuis. Wij zien de Plusflat voor senioren als een uiting daarvan, in deze tijd.

De voorzitter: Mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Dank u wel, voorzitter. Die Plusflat bestond eigenlijk al in diverse gebouwen. Eigenlijk is dit niet nieuw.

De heer Weber: Het is ook niet nieuw.

De voorzitter: Dat is een opvatting. Dat is geen vraag.

De heer Weber: Het is ook niet nieuw, want mijn oma woonde eigenlijk ook al in Plusflat, in de jaren 70.

De heer Van der Kruijff: Het is 2.0.

De heer Weber: Het is 2.0.

Mevrouw Striebeck: Mag ik nog een vraag stellen? Weet u ook of daar nog verdere uitbreiding aan gegeven wordt, aan die Plusflat?

De heer Weber: Volgens mij was dit de eerste, en zijn er plannen om er meerdere te stichten.

De voorzitter: Hoe zeg je zoiets? Mijnheer 't Lam nog.

De heer 't Lam: Dank u, voorzitter. De vraag was overigens niet van de VSP, maar van de SP, over de motie Zorgbuurthuis/verzorgingshuis 2.0, maar dat niet zo erg. Dat is een motie uit 2020. En ik krijg het idee dat er nu een wat andere invulling aan gegeven wordt dan in die motie staat. Want zorgbuurthuizen zijn echt huizen die gesticht worden in een wijk, waar mensen uit die wijk, die niet meer thuis kunnen wonen, gaan wonen. En dat andere mensen, die in die wijk wonen, daar ook gebruik kunnen maken van diensten. In Oss is daar een heel mooi voorbeeld van. Er is ooit in 2021 beloofd dat daarnaar gekeken zou worden. En er zou onderzoek worden gedaan naar beschikbare rijksmiddelen. Mijn vraag is, is dat onderzoek ooit gedaan en wat is eruit gekomen? En wordt het idee van zorgbuurthuizen in de uitwerking die u nu noemde, in de vorige sheet, meegenomen in de vorm, zoals ik hem uitleg.

De heer Weber: Het zijn meerdere vragen. Ik kan niet zo goed overzien wat er precies bedoeld werd met die motie en hoe daaraan gevolg is gegeven. Dat weet ik niet. Dat was in ieder geval voor mijn tijd. Ik weet niet of anderen daar iets van weten. Volgens mij moeten we het dan even gaan uitzoeken en daar later op terugkomen.

De heer 't Lam: Een kleine aanvulling misschien. Het is een unaniem door de raad vastgestelde motie. Gebeurt niet zo vaak met moties van de SP. En er is tot nu toe niets mee gedaan, behalve een briefje van de wethouder in 2021 dat hij erop terug zou komen. Ik had verwacht dat er iets concreter over in dit stuk zou staan.

De voorzitter: Mijnheer 't Lam, het was al duidelijk, geloof ik. En u heeft al de toezegging dat er later op teruggekomen wordt. Even kijken. Gaat u verder.

De heer Weber: De volgende vraag. Nou hoop ik dat we de partij wel goed hebben gezet, dat het niet een andere is. Vraag van de Partij voor de Dieren, welke vorm van splitsen beoogt het college toe te staan? En die refereert aan artikel 3.1 uit het beter benutten van de bestaande voorraad. Nou zat ik zelf een beetje met het woord splitsen. En ik heb de vraag zo geïnterpreteerd dat het eigenlijk gaat om woningdelen. En daar zijn verschillende manieren voor. En eigenlijk zeggen we ook in de nieuwe Huisvestingsverordening dat we dat makkelijker willen maken, om extra woonruimtes, woonplekken te creëren. En dat betekent dat we eigenlijk alle woningdeelvarianten sowieso toestaan, onder voorwaarden. En dat we ook, zelfs bij sommige varianten, de bestaande regelingen versoepelen.

De voorzitter: Mijnheer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Dank voor de uitleg, en ook voor de tekeningen. Alleen er ontbreekt naar mijn idee een splitsing. Dat gaat over nummer zeven, kadastraal juridisch splitsen. Daar wordt een huis in tweeën gedeeld. Links en rechts of boven en beneden. Maar er zou ook een splitsing kunnen zijn, en dat is een voorbeeld wat afgewezen is bij de aanvraag, de bovenverdieping, één kant van de benedenverdieping, en het kleine stukje van de benedenverdieping zou toegepast gaan worden als een zorgwoning. En die is afgewezen, omdat die L-splitsing niet mocht. Gaat dat nu wel gebeuren? Want ik zie hem niet terug in dit plaatje.

De heer Weber: Kijk, dit zijn natuurlijk modeldingetjes. Kijk, hoe zo'n beslissing precies plaatsvindt in een gebouw, dat is natuurlijk altijd maatwerk. Wat we wel hebben afgesproken, ook in de nieuwe Huisvestingsverordening, dat we eerder gaan kijken en mee gaan denken, onder welke voorwaarden zou het wel kunnen. Dan dat we dit soort aanvragen bij voorbaat al afwijzen, omdat het niet binnen dat model past. Is dat voldoende?

De voorzitter: Ik weet niet of de heer Venderbos dat laatste hoorde. Maar dat de discussie zich verder zal afspelen bij de Huisvestingsverordening. Gaat u verder.

De heer Weber: Het CDA had twee vragen ingediend. De eerste vraag is, wat is het idee of de visie of de mogelijkheden ten aanzien van het eventueel combineren met voorzieningen, winkel, apotheek, fysio, et cetera voor de woonzorgbewoners? Wij sluiten daarbij aan bij de bestaande of nog te maken gebiedsprogramma's. We hebben een Voorzieningenmonitor, waarin we precies kunnen zien welke voorzieningen in welke wijk, in welke buurt, op welke afstand van welk complex liggen. We kunnen bij ontwikkelingen daar rekening mee houden. Ik weet bijvoorbeeld uit mijn hoofd dat er in De Staart geen huisarts zit. Op het moment dat je daar iets gaat organiseren voor dit soort bewoners, dan zul je er toch rekening mee moeten houden met het feit dat daar in ieder geval dat soort voorzieningen ook komen. En wij zien daarbij de gemeente in een faciliterende rol. We proberen zoveel mogelijk aan te sluiten bij de gebiedsprogramma's. En deze combinaties worden eigenlijk ook al in die gebiedsprogramma's uitgewerkt en gebruikt.

De voorzitter: Mijnheer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, over faciliteiten gesproken. Een van de mogelijke ombuigingsmaatregel is het sluiten van een bibliotheek in Crabbehof. Terwijl we ook in deze visie zeggen, die bibliotheken, de inloop daartoe is heel belangrijk voor met name ouderen, die senioren die minder digitaal zijn. Hoe verhoudt zich dat met elkaar? Dat besluit is nog niet gevallen, overigens, maar het is wel ... Is dat politiek?

De voorzitter: Kijk, ik wil met alle liefde gewoon degene zijn die te streng is. Maar ik bedoel, het is gewoon wat het is. Daar komen we een andere keer op. Even kijken. Mijnheer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. De faciliterende rol, die hoor ik. Maar als je kijkt naar De Staart, u noemde dat voorbeeld, hoe werkt die afweging tussen de faciliterende en meer een leidende rol voor de gemeente? Hoe gaat dan zo'n denkproces?

De heer Weber: Die gebiedsprogramma's worden per gebied multidisciplinair gemaakt. Daarbij worden die afwegingen eigenlijk al gemaakt in het programma zelf. Op het moment dat er een ontwikkeling is en er is een tekort aan iets of iets ligt op een ... Dan wordt bij die ontwikkeling al rekening gehouden met het feit dat er iets moet komen. Zo simpel. Wat zeg je? En we zijn daarbij afhankelijk natuurlijk van ontwikkelaars en van partijen die gaan bouwen. Vraag twee van het CDA. Dat is een vraag, kan er ingegaan worden op de berekeningen ten aanzien van de benodigde capaciteit ouderenhuisvesting en kwetsbare groepen. Wij hebben de behoefte laten onderzoeken door een adviesbureau, HHM. HMM, ik vergis me steeds. HHM. En die hebben eigenlijk die berekeningen gemaakt. Een kanttekening hierbij is wel dat dat berekeningen zijn op basis van bestaand beleid. Als we zo doorgaan als we nu doorgaan, hebben we deze zaken nodig in de toekomst. Als we beleid gaan veranderen, dan worden die cijfers wellicht anders. Maar hoe precies die anders worden, ten gevolge van dat beleid, dat vind ik heel moeilijk om in te schatten. Wat we wel zien bij de derde bullet ... Die eerste twee bullets zijn natuurlijk gewoon getallen, die uit een bepaalde berekening gekomen zijn, die te maken hebben met de demografische ontwikkelingen en allerlei andere trends en ontwikkelingen. De derde bullet heb ik net ook al een keer genoemd. Er is een toenemende vraag naar geschikte woningen of appartementen in de koopsector, vooral bij senioren die al in een koopwoning wonen. Wij kunnen niet ingaan op de berekeningen, want we hebben het zelf niet berekend. We hebben het wel laten berekenen door een adviesbureau. En dat is waar wij het mee hebben moeten doen.

De voorzitter: Mijnheer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Kijk, waarom ik de vraag stel, ik hoop natuurlijk, met het aannemen van deze visie en de richting die je uitrolt, dat dat het resultaat heeft dat de capaciteit aansluit bij wat er benodigd is op dat moment. Op dit moment is er echt veel te weinig capaciteit. En met uw demografische ontwikkeling wordt die capaciteit nog minder. Maar hoe kan ik weten, als toch gemiddeld gemeenteraadslid, of we nu dan de goede dingen doen? Zou het niet veel meer kunnen zijn, gezien de demografische ontwikkelingen?

De heer Van der Kruijff: Ik wil wel een antwoord geven. Voorzitter, wij hebben een adviesbureau gevraagd om rekening en onderzoek te doen. Die komt met deze uitkomst. Ik kan niet uitsluiten, als ik nog drie adviesbureaus ook een opdracht geef, dat ze misschien met een iets andere uitslag komen. Tegelijkertijd, toen wij deze cijfers zagen, vonden we ze wel redelijk plausibel. Ze geven in ieder geval voldoende houvast voor de toekomst, om richting te geven waar we allemaal op moeten opplussen. Wij denken dat we hier wel mee uit de voeten kunnen. En misschien als ik daar een aanvulling op mag geven? We zijn nu ook bezig ... Het mag van de voorzitter. Dat is fijn.

Dat bij elkaar brengen. Wat je in het verleden natuurlijk vaak zag bij gebiedsontwikkelingen, dat als we met elkaar praten dat we het veel hadden over woningen in de zin van, welke prijsklasse, is het koop, is het huur, is het duur, is het goedkoper of zit het ertussenin? En dan werd er altijd een advies gegeven, ook vanuit de stedenbouw, op basis van al deze adviezen, wat er nodig zou zijn. En je ziet nu door de samenwerking, dat met deze getallen we ook veel nadrukkelijker bij nieuwe gebiedsontwikkelingen aan tafel gaan zitten. Als we gaan ontwikkelen, niet alleen hoeveel gewone woningen we ontwikkelen, maar ook wat voor soort woningen we ontwikkelen. Dan helpt het als je deze categorieën een aantal hebt om aan tafel te zitten en daar je inbreng te kunnen hebben. En dat gebeurt ambtelijk, maar dat doe ik ook gewoon bestuurlijk. Heb ik nu een gezamenlijk overleg met mijn collega-wethouder, die van de ruimtelijke ontwikkeling is, om te zorgen dat je aan de voorkant goed bij bent, bij wat nodig is. Daar gebruiken we het voor. En daar kan ik met deze getallen echt wel uit de voeten.

De heer Weber: De presentatie is klaar. Er is nu ruimte, de rest van de tijd nog voor vragen, en hopelijk ook antwoorden.

De voorzitter: We hoeven niet de hele tijd te gebruiken. Ik bedoel, dat is niet per se noodzakelijk. Als er geen vragen meer zijn, zijn er geen vragen meer. Een technische vraag van mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. Er werd net al even gerefereerd aan netwerkpartners, door de heer Noldus. Zal ik ietsje dichter ... Er werd net al kort de netwerkpartners genoemd. En daarbij werd ook de VGZ genoemd. En ik neem aan dat daarmee de zorgverzekeraar wordt bedoeld. En ik was benieuwd wat voor rol de zorgverzekeraar heeft binnen de Woonzorgvisie?

Mevrouw Turi: Voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang hebben we regelmatig contact ook met zorgaanbieders. Wij zijn verantwoordelijk voor beschermd wonen, Wmo gefinancierd. Maar een heleboel voorzieningen ... In onze stad en in de regio wonen mensen in een beschermd wonen voorziening, zowel met de financiering vanuit Wlz als vanuit Wmo. Daar komen we bij elkaar samen en komen we elkaar tegen. En in de planontwikkeling trekken we ook met elkaar op, om te zorgen dat we op alle fronten voldoende aanbod hebben in onze stad en in de regio. Daar ligt gewoon een gezamenlijk belang, om te zorgen dat we die voldoende voorzieningen hebben, want het betreft allemaal bewoners uit onze stad en regio.

De voorzitter: Mijnheer Droog.

De heer Droog: Dank u wel, voorzitter. In de loop van volgend jaar, begin volgend jaar, komt ook die zogenaamde ETHOS-telling beschikbaar, waarbij je een duiding hebt van het aantal daklozen in de stad. Een deel daarvan is natuurlijk onzichtbaar. Wordt dat ook verdisconteerd in dit uitvoeringsprogramma nog? Kunt u daar iets over zeggen?

De heer Weber: Ik kan daar wel iets over zeggen. Het komt niet zodanig tot uiting in deze Woonzorgvisie. Waar wij wel mee bezig zijn, dat is regionaal met een transitieteam Van opvang naar wonen, waarbij het doel is om vooral ook dakloosheid te bestrijden en om allerlei instrumenten daarvoor te ontwikkelen, regionaal. En ook afspraken te maken, regionaal. Eigenlijk vooruitlopend op die ETHOS-telling weten we natuurlijk al ... Omdat in andere gemeenten die ETHOS-tellingen zijn geweest, kunnen we wel een behoorlijke inschatting maken wat er voor Dordrecht zou kunnen gelden. Maar we weten in ieder geval dat er meer daklozen zijn dan wij zien. En dat betekent dat we met deze groep wel aan de slag gaan, maar niet via deze Woonzorgvisie. Want het is ook niet helemaal duidelijk of elke dakloze wel ook een zorgvraag heeft. Vaak is het toch een huisvestingsvraagstuk.

De voorzitter: Mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Dank, voorzitter. Vorige sheet heeft al een beetje beeld gegeven op mijn vraag. Maar gezien de schaarse ruimte en middelen, welke aandachtsgroepen krijgen de prioriteit in deze opgave, en op basis van welke criteria? Komt het ook in die visie terecht?

De heer Weber: Volgens mij hebben we in deze visie geen prioriteit gegeven aan de ene doelgroep boven de andere. We hebben wel een omschrijving gegeven van elke doelgroep die we binnen deze Woonzorgvisie moeten bedienen. En de afweging, wie krijgt die woning, dat is altijd de afweging die je op een bepaald moment maakt, en een woning die passend is en een woning die beschikbaar is. Maar we gaan geen mensen, die uit de opvang komen of een statushouder of een andere groep boven een ander zetten. Daar is de Woonzorgvisie ook niet voor. We hebben in de Huisvestingsverordening een voorrangregeling. Daarin staat op welke gronden mensen voorrang kunnen krijgen op een sociale huurwoning. En ook daar hebben we geen prioritering ingesteld van, dat de één met een medische grond meer voorrang krijgt dan iemand die financiële problemen heeft. Ik zeg maar wat. Die prioritering bestaat niet.

De heer Burakçin: Die prioritering bestaat niet. Maar ik kan me wel voorstellen dat je aan de hand van de data, of wat dan ook, wel een beetje beeld hebt van, die groep staat het meest verlegen. En om te voorkomen dat ze tussen wal en schip raken, kunnen we bijvoorbeeld zeggen, die heeft het het hardst nodig, daar gaan we dan misschien op prioriteren. Om maar eventjes die prioriteringen te noemen.

Mevrouw Turi: In het bijzonder worden hier natuurlijk genoemd de aandachtsgroepen, die combinatie van wonen en zorg. En dan lees je stukken in die visie over ouderen en over andere mensen met een ondersteuningsvraag, op allerlei fronten. Daar wordt in dit stuk met name aandacht voor gevraagd, voor die groepen.

De voorzitter: Ik zie iedereen een beetje mijmerend voor zich uitkijken. Wie heeft er nog een vraag? Hoeft niet per se om het vragen. Mijnheer 't Lam gaat een mooie stellen.

De heer 't Lam: Ik ga een soort vervolgvraag stellen. Er is toegezegd dat er teruggekomen wordt op die motie. Hoe en wanneer? Want anders ben ik bang dat we weer vier jaar verder zijn.

De voorzitter: Dat laatste heb ik niet gehoord. Schriftelijk. En binnen welke termijn? Wat zou er mogelijk zijn? En dan kijk ik ook even naar de wethouder. Mijnheer 't Lam is helemaal blij nu. Kijk, als de ambtelijke ondersteuning zegt, binnen twee weken is mogelijk, en de wethouder beaamt dat, dan denk ik dat het zo is. Wie heeft er nog een andere vraag? Mijnheer Droog, nabrander.

De heer Droog: Dank u wel, voorzitter. In het visiedocument komt op een gegeven moment duidelijk naar voren wat belangrijke speerpunten en uitdagingen zijn. En dan wordt er onder andere ook melding gemaakt dat we ons niet te veel moeten laten beperken door bestaande wet- en regelgeving, als die beperkingen met zich meebrengt. Nu is natuurlijk veel wet- en regelgeving landelijk bepaald. Wordt dat pijnpunt ook aangekaart in de landelijke beleidsnotities, die in de achterliggende periode gemaakt zijn? Is dat al geagendeerd?

De voorzitter: Een wethouder die moet agenderen. Een wethouder moet dit dan antwoorden.

De heer Van der Kruijff: We hebben niet rechtstreeks vanuit Dordrecht brieven naar ministeries en dergelijke gestuurd. Wat er bestaat op een aantal domeinen, zowel rondom zorg als wonen als beschermd wonen, overleggen binnen de G40 en binnen de VNG, waarin we als verantwoordelijk wethouders met elkaar afleggen en via de VNG signalen afgeven naar het landelijk beleid, naar het kabinet. En dat gebeurt op vele vlakken. En ook wel zeker waar het op deze vlakken gaat, waar we zien dat we vaak in financiële stromen verstrikt raken in hoe dat georganiseerd is, en dat dat wel een tandje eenvoudiger mag. Dat signaal is al meerdere keer afgegeven.

De voorzitter: Dank u wel. Als er verder geen vragen meer zijn, dan kunnen wij tot een afronding komen, met de vraag of ... Iedereen heeft op dit moment voldoende informatie. Er wordt binnen twee weken teruggekomen op de vraag van de heer 't Lam. Dat is nog iets wat u als commissie gaat bereiken. En dan, wat wilt u met dit raadsvoorstel? Afwachten in eerste instantie tot die informatie er is en daarna kijken, via de Agendacommissie? Mijnheer Van Dam Timmers heeft een idee.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Dat lijkt me, gezien de vraag van de SP, logisch, want als je het nu als hamerstuk naar de gemeenteraad doorstuurt, kan er niet meer een motie of amendement op worden ingediend. Dat lijkt me niet vriendelijk.

De voorzitter: Dat klopt. Maar het kan zijn dat u het nog oordeelsvormend wil bespreken, aan de hand van eventueel de antwoorden van de heer 't Lam. En dat in afwachting daarvan het nu bij de Agendacommissie laat, en het laat staan totdat er helderheid is over hoe of wat. Mijnheer 't Lam? Akkoord. Anderen akkoord? Dan communiceren wij dat zo terug richting de Agendacommissie. Dat gaat de griffier doen.

En zodra de antwoorden binnen zijn, gaat hij opnieuw binnen de Agendacommissie in de agenderingstoel. Daar heeft u dan de mogelijkheid om daarvoor aan te geven, dit is voldoende, hij kan nu wel als hamerstuk of we willen het toch alsnog oordeelsvormen bespreken. Akkoord? Ja. Dan dank ik u hartelijk voor deze commissie. En dan wens ik u nog een fijne avond.

2. Vaststellen beleidsplan Schuldhelpverlening 2025-2029 Samen sterker met effectieve schuldpreventie – Raadsvoorstel

Voorzitter: De heer Van der Net

Raadsgriffier: De heer Boogaard

Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Ayverdi (DENK)

Mevr. Balorian (VVD)

Dhr. Bootsman (GroenLinks)

Dhr. Burakçin (GroenLinks)

Dhr. Van Dam Timmers (CDA)

Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)

Dhr. 't Lam (SP)

Mevr. Pichel (Forum voor Democratie)

Dhr. Schalken-den Hartog (Beter voor Dordt)

Mevr. Schnabel (Partij van de Arbeid)

Mevr. Simon-van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)

Mevr. Striebeck (VSP)

Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

Portefeuillehouder: wethouder W. van der Kruijff

Ambtelijke ondersteuning: mevr. Dekkers, dhr. Muller

Overige aanwezigen: mevr. De Blaay, dhr. Laarman

De voorzitter: Hij kent me nu al een tijdje, Wim. Een goedenavond, dames en heren. Ik wil deze commissievergadering starten. Waar gaan we het over hebben? We gaan het hebben over het raadsvoorstel beleidsplan Schuldhelpverlening 2025-2029, Samen sterker met effectieve schuldpreventie. In ieder geval welkom iedereen die hier is of eventueel meekijkt natuurlijk. Ook staat hier natuurlijk dat ik de wethouder welkom moet heten. Bij deze, in ieder geval. Dan hebben wij, even kijken, rechts mevrouw Dekkers en de heer Muller, van de gemeente. En links hebben we mevrouw De Blaay en de heer Laarman van de Sociale Dienst Drechtsteden. Welkom. Ik ga iedereen zich even laten voorstellen, waarbij dan degenen die ik net heb genoemd natuurlijk buiten beschouwing kunnen worden gelaten, want die heb ik al opgenoemd. Links is mevrouw Bronsveld, de commissiegriffier. En dan gaan we naar links. En dan hebben we daar de heer ...

De heer Van Dam Timmers: Van Dam Timmers, CDA Dordrecht.

De heer 't Lam: Jack 't Lam, SP.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP. En voorzitter, zou ik tijdens dit voorstelrondje nog een korte opmerking mogen maken? Omdat ik vanuit mijn dagelijks werk wat raakvlakken heb met het onderdeel geldzorgen op de werkvloer, zal ik om die reden op dat specifieke onderdeel niet deelnemen aan het gesprek in de commissie.

De voorzitter: U geeft het maar aan. U kunt ook gewoon erbij blijven en niks zeggen natuurlijk. Toch?

De heer De Heer: Maar bij deze.

De voorzitter: Waarvan akte. De volgende.

De heer Ayverdi: Emin Ayverdi, DENK.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

Mevrouw Balorian: Mailys Balorian, Dordtse VVD.

De heer Schalken-den Hartog: David Schalken, Beter voor Dordt.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos-Lambinon, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel, Partij van de Arbeid.

De heer Burakçin: Necdet Burakçin, GroenLinks.

Mevrouw Simon-van Waardhuizen: Claudia Simon-van Waardhuizen, Op Ons Eiland.

Mevrouw Striebeck: Bernadette Striebeck, VSP.

De voorzitter: En mijn naam is John van der Net. En ik mag u door deze vergadering heen leiden. De toelichting van deze vergadering. Het college heeft de gemeenteraad voorgesteld het beleidsplan Schuldhulpverlening 2025-2029, genaamd Samen sterker door effectieve schuldpreventie, vast te stellen. En vanavond krijgt u een toelichting op het voorstel en heeft u gelegenheid voor het stellen van vragen. Geen politieke vragen, inhoudelijke vragen alleen. Enkele fracties hebben via de agenderingstool aangegeven waarover zij graag extra informatie zouden krijgen. Die onderwerpen zijn verwerkt in de presentatie. En ik lees hier op dat mevrouw Dekkers er akkoord mee is dat er tussendoor vragen mogen worden gesteld. En dan wil ik u het woord geven. Gaat uw gang.

Mevrouw Dekkers: Hartelijk dank. Gaan we gelijk door naar de eerste sheet. Ik kan zelf de presentatie bedienen. Hij doet het ook. Aanleiding is al even kort medegedeeld. Er ligt een nieuw beleidsplan Schuldhulpverlening ter besluitvorming bij u voor. Dit is een vervolg op het beleidsplan, wat toen nog door de Sociale Dienst Drechtsteden volledig opgesteld was. De Wgs, de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening, verplicht ons om elke vier jaar een nieuw beleidsplan vast te stellen. Dat is ook de reden dat er een nieuw beleidsplan komt. En wij hebben eerder bij elkaar gezeten, en dat was op 1 oktober 2024, waarin wij ook een beeldvormende bijeenkomst hebben gehouden. En toen hebben wij vooral heel veel informatie ook met u gedeeld. Er waren ook een aantal gasten toen aanwezig. En u heeft toen ook input kunnen leveren. En dat hebben wij allemaal meegenomen. En zo is dit beleidsplan tot stand gekomen. We hebben daarnaast ook nog een intensief participatieproces doorlopen, met allerlei partners uit de stad. En de Dordtse Adviesraad Sociaal heeft ook een belangrijke bijdrage geleverd. Dat even over de totstandkoming van het beleidsplan. We hebben inderdaad onze presentatie afgestemd op de vragen die zijn ingediend via de agenderingstool. Het is geen avondvullende presentatie. Voelt u zich ook vrij om vragen te stellen tussendoor. Om maar even te beginnen met meteen, wat is er dan nieuw aan het beleidsplan? Ik denk dat een hele belangrijke hierin is dat het vorige beleidsplan echt een Drechtsteden breed beleidsplan was. Toen ook nog vastgesteld door de Drechttraad destijds. En we zijn nu sinds 2022 met de constructie van de GR Sociaal ... Hebben we gewoon eigenlijk een nieuw systeem, een nieuwe werkelijkheid, wat ook veel meer regie geeft aan de gemeente, ook veel meer regie bij u als gemeenteraad legt. En dat maakt ook dat we eigenlijk een betere verbinding nog kunnen maken met het lokale veld. We hebben ook eigenlijk een goede verbinding kunnen maken met het programma Samen tegen Armoede. En met name ook een intensievere samenwerking met de informele partners, die we vanuit het programma Samen tegen Armoede aangesloten hebben. Ik denk ook dat in het nieuwe beleidsplan nog een grotere nadruk ligt op de preventieve aanpak. Die past ons als gemeente natuurlijk ook heel goed. Waarin we met name ook onze communicatie en preventieactiviteiten wat afgestemd hebben op een aantal doelgroepen. Dat wil niet zeggen dat we doelgroepenbeleid voeren. Maar dat wil wel zeggen dat we rekening houden met kenmerken van doelgroepen. En dan met name gericht op jongeren, ouderen en inwoners met een migratieachtergrond. En een voorbeeld daarvan is dat wij bijvoorbeeld jongeren veel meer willen benaderen via social media of plekken waar jongeren komen, scholen, het jongerenwerk, dat waarbij ouderen eerder een brief zullen sturen of meer een wijkgericht evenement zullen organiseren. Daar houden we zeker rekening mee. Onze campagne Geldpraatje, die gericht is op het doorbreken van het taboe om over geld te praten, maar ook om hulp te zoeken, speelt natuurlijk ook in de aanpak voor schulden een belangrijke rol. Wij willen daarin ook meer inzetten op live events. VNG heeft daar ook een hele mooie handreiking toe gemaakt. Daar maken we ook dankbaar gebruik van. Het eerste live event waar we mee aan de slag willen is, ik ga met pensioen. En dat is ook wel een belangrijke stap in iemands leven, waarin ook heel veel gaat veranderen op financieel gebied. Wettelijke vroegsignalering, ook een heel belangrijk thema. Is volgens mij de vorige keer, op 1 oktober, ook vrij uitvoerig aan de orde gekomen. Een heel mooi instrument, waarin wij signalen krijgen van vaste lasten partners, zoals energiemaatschappijen, watermaatschappijen, woningcorporaties, over betalingsachterstanden.

En waarin we eigenlijk in een redelijk vroeg stadium inwoners kunnen benaderen, en hun ook hulp kunnen aanbieden.

De voorzitter: Vandaar dat ik dacht dat u wat wilde zeggen. Geeft niks. Gaat u door.

Mevrouw Dekkers: En tot slot, nazorg na een schuldhelpverleningstraject. Dat is ook in het vorige beleidsplan een belangrijk speerpunt geweest. En dat is iets wat we eigenlijk nog verder willen uitbouwen. In deze afgelopen beleidsplanperiode hebben we vooral een eerste stap gezet om met informele partners, SchuldHulpMaatje en Humanitas Thuisadministratie samen te werken. We willen echt wel onderzoeken of dat dat nog wat breder kan. Het gaat namelijk bij nazorg niet altijd alleen maar om het voorkomen dat iemand weer opnieuw in de schulden raakt, maar het gaat ook om een stuk netwerk opbouwen, opnieuw een plek vinden in de maatschappij. Het is eigenlijk breder dan alleen maar nazorg op financieel gebied. En tot slot, een betere monitoring en inzet van data. In het vorige beleidsplan stond niet altijd helemaal helder geformuleerd welke ambities we hebben en konden we ook niet zo goed meten of dat we die ambities gingen bereiken. En u vindt op pagina 46 van het beleidsplan een uitgebreid overzicht, met alle indicatoren waarop wij meten en rapporteren. En aan de hand daarvan kunnen we ook de vorderingen inzichtelijk maken. Dit plaatje herkent u misschien nog van de vorige keer dat wij hier bij elkaar zaten. Toen hebben we hem een aantal keren ook laten zien. Het laat heel mooi zien hoe preventie en vroegsignalering is opgebouwd. Preventie. In principe kan iedereen in de schulden raken. En daarom is het belangrijk om breed in te zetten bij preventie. U heeft misschien in het beleidsplan ook herkend dat wij een aantal ... Preventie. We hebben universele preventie, selectieve preventie en geïndiceerde preventie. Dat zijn termen die u, wat mij betreft, weer mag vergeten. Maar het gaat er eigenlijk om dat we een opbouw hebben gemaakt in universele preventie. Iedereen kan in de schulden terechtkomen. Selectieve preventie. Er zijn bepaalde groepen of momenten in iemands leven waar iemand meer risico loopt om in de schulden te komen. En geïndiceerde preventie, dat is als de eerste signalen er al zijn. En dat is in het geval van wettelijke vroegsignalering. Dan komen we in curatie. Dat is het deel waar echt het schuldregelingstraject plaatsvindt. En dan is er daarna nazorg. En eigenlijk is nazorg weer een vorm van preventie, waarin je voorkomt dat mensen opnieuw terugvallen. Er is gevraagd naar de kosten en baten van preventie. En daar valt eigenlijk best wel veel over te vertellen. Allereerst wil ik benadrukken dat wij als gemeente eigenlijk geen invloed hebben op het ontstaan van schulden. Schulden ontstaan door hoge inflatie, door het woningtekort, doordat mensen te maken krijgen met een live event, werkloosheid, een chronische ziekte, soms ook door onverstandige keuzes die mensen maken. Maar eigenlijk de wereldeconomie of de economie in Nederland is van veel groter belang dan dat wij met preventie aan kunnen. Schulden zijn ook een verdienmodel voor de markt. Onze economie is er ook op gericht om te stimuleren dat mensen zoveel mogelijk aankopen doen. En dat zien we bijvoorbeeld in het principe van buy now, pay later diensten. Dat is er echt op gericht om mensen te verleiden nu iets te kopen. En we zien dat ook heel veel jongeren daar toch wel gevoelig voor zijn. We komen daar later ook nog wel even op terug. Maar er zijn gewoon heel veel verleidingen om mensen aankopen te laten doen, waar ze eventueel eigenlijk het geld niet voor hebben.

En daarnaast is het zo dat incassokosten en rente, kleine schulden ook snel grote schulden maken. Op het moment dat het oploopt, dan lopen de kosten ook heel snel op. Nou wordt daar wel iets aan gedaan. Er zijn nu wel wettelijk vastgestelde tarieven voor de incassokosten. Er mag geen stapeling meer plaatsvinden. Je mag niet als er een maandelijks factuur van de energimaatschappij is, dat je elke keer incassokosten toevoegt. Maar we zien helaas ook nog wel dat incassobureaus schulden bundelen en die verkopen. Dan wordt eigenlijk een schuld verkocht. En daar wordt ook weer aan verdiend. En dat is eigenlijk iets wat je echt tegen wil gaan. Maar dat is niet aan ons als gemeente. Daar hebben we echt de landelijke overheid voor nodig.

Mevrouw Pichel: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u. Daar had ik inderdaad even een vraag over. Ik snap heel erg goed dat natuurlijk als gemeente je daar niet heel veel aan kan doen. Doen wij daar wel iets op, met betrekking tot voorlichting? Want ik kan me ook voorstellen dat een hoop mensen hier niet van afweten en zich ook laten bedonderen, om het even zo te noemen. Doen wij daar wat mee?

Mevrouw Dekkers: Ja. Ik kom straks ook nog op financiële educatie, een van de speerpunten die wij in het nieuwe beleidsplan ook hebben opgegeven. En daar moet dat echt een onderdeel zijn, dat dat bekend is ook bij mensen, hoe snel een kleine schuld oploopt, op kan lopen. Zeker.

Mevrouw Pichel: Ik bedoel niet zozeer de kleine schuld oploopt, maar dat men ook weet wat de dingen zijn met incassobureaus. En dat er natuurlijk verschil is tussen rechterlijke dwang en incassobureaus, die natuurlijk ergens een slaatje uit willen slaan. Die bedoel ik meer.

Mevrouw Dekkers: Ik weet niet zeker of mensen daar invloed op hebben natuurlijk. Als zij een vordering hebben, dan heb je er geen invloed op bij welk incassobureau die vordering wordt uitgezet.

Mevrouw Pichel: Mag ik, voorzitter?

De voorzitter: Het gaat erom of mensen inderdaad voorlichting krijgen, mevrouw Pichel, of bijvoorbeeld een incassobureau, welke rechten je dan hebt of dat er inderdaad een rechterlijk bevel is. Dat is het, volgens mij, wat u wilt vragen, dat dat ook wordt verteld aan mensen, of niet?

Mevrouw Pichel: Ja, precies. Dat er een verschil is of dat de rechter heeft besloten dat er iets betaald moet worden. Maar het kan ook weleens zijn, als iemand inderdaad een te late betaling heeft, dat dan een bedrijf zegt, ik stuur er een incassobureau op af. En dat ze helemaal niet het recht hebben om op bijvoorbeeld hele hoge kosten te rekenen. Je kunt wel iets terug willen vorderen, maar er wordt natuurlijk misbruik gemaakt van incassobureaus, waardoor ineens bedragen over de kop gaan.

En mensen, vanwege intimidatie, durven daar niet tegenin te gaan en denken dat ze het moeten betalen, waardoor de problemen alleen maar groter worden. En mijn vraag is inderdaad, gaan we daarop voorlichten?

Mevrouw Dekkers: Helder. Ik denk dat dat goed is om mee te nemen in financiële educatie. Ik denk ook dat het soms heel ingewikkeld is voor mensen. En bijvoorbeeld een Bureau Sociaal Raadslieden of de mensen van de schuldhulpverlening kunnen daar ook echt op meekijken. Ik denk dat het vooral heel belangrijk is dat wij onze partners ook goed vragen om daarop mee te kijken. Ook bijvoorbeeld een SchuldHulpMaatje of een Humanitas. En dat we mensen er ook op attenderen, als u het niet zeker weet, vraag dan om hulp bij iemand die er wel verstand van heeft.

De voorzitter: Ik zie nog een vraag van de heer Ayverdi.

De heer Ayverdi: Dank u, voorzitter. U heeft het over de BNPL-aanbieders. De buy now pay later. Is er ook overleg geweest met online gokbedrijven en deze aanbieders, om misbruik te voorkomen, als lokale overheid? En zo ja, wat waren de uitkomsten?

Mevrouw Dekkers: Ik moet eerlijk zeggen, wij hebben geen overleg met online gokbedrijven. Ik kan mij ergens herinneren dat we hier een keer vanuit gezondheidsbeleid artikel 40-vragen over hebben gehad. Maar dat antwoord moet ik u nog even schuldig blijven, in hoeverre wij hier als gemeente op lopen.

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, misschien aanvullend op de vraag van mijn buurman, over buy now, pay later. Er zijn in Dordrecht een aantal, of er is in ieder geval één grote winkelketen die dat inderdaad aanbiedt. Daar zijn ook zorgen over. Daar is lastig invloed op uit te oefenen, een grote keten. Je hebt natuurlijk tegelijkertijd ook onze eigen Dordtse ondernemers, de kleinere ondernemers in de winkelstraten, die daar ook zo hun idee over zullen hebben. Die daar in theorie ook gebruik van kunnen maken. Is er, om te voorkomen dat dat twee totaal andere beleidsdomeinen zijn, vanuit dit domein contact, bijvoorbeeld ook met de ondernemersverenigingen of de verenigingen van de ondernemers in onze winkelstraat in Dordrecht, om daar het gesprek mee over aan te gaan en te kijken hoe hun daar nu en misschien voor in de toekomst naar kijken?

Mevrouw Dekkers: Nee, dat is er op dit moment nog niet. Er is wel voor buy now, pay later, maar daar komen we straks ook nog wel even op terug, maar daar wordt landelijk wel op ingezet om echt een leeftijdsgrens daarin op te nemen, en die ook te handhaven. Want dat zit er natuurlijk nu ook wel in, maar die is vrij makkelijk te omzeilen. Maar zoals u aangeeft, er is inderdaad volgens mij maar één winkelketen die ook in een fysieke winkel ... Waar het mogelijk is om dit toe te passen. En voor zover mij bekend is, alle andere winkels is dat niet aan de orde. Maar het is op zich wel een goed idee om een keer met de ondernemers hierover te spreken, met de ondernemersvereniging. We hebben, wel in het kader van Geldzorgen op de werkvloer contact ook met ondernemers. Maar ook vanuit de Dordtpas, omdat we een aantal ondernemers ook aangesloten hebben op de Dordtpas. Die mogelijkheden liggen er zeker.

De rol van de overheid is helaas ook best groot in het ontstaan van schulden, met name natuurlijk het CJIB, het Centraal Justitieel Incassobureau. De dienst die de verkeersboetes en andere boetes int. Die stuurt ook herinneringen, maar die zijn vrij duur. Nu in het nieuwe regeerakkoord gaan ze wel één gratis herinnering sturen. Dat is een klein stapje in de goede richting. Maar ook daar zien we wel echt dat kosten oplopen. Ook bij de Belastingdienst en natuurlijk bij de Dienst Toeslagen, waar natuurlijk vaak sprake is van het terugbetalen van toeslagen die te veel zijn ontvangen. En we zien bij heel veel schuldverleningstrajecten dat er eigenlijk altijd wel een schuld aan de overheid bij zit. Het zal u dan ook niet verbazen dat de maatschappelijke kosten van schulden vrij hoog zijn. Schulden zorgen natuurlijk ook voor heel veel stress bij mensen. In het beleidsplan staat ook een linkje naar het onderzoek. Er is een onderzoek gedaan, De maatschappelijke kosten van schuldenproblematiek. Een last voor burgers, bedrijven en overheden. En daarin wordt geconcludeerd dat er 8,5 miljard euro aan maatschappelijke kosten zijn. Dat is zo'n 500 euro per Nederlander. Dat is aardig wat. En dat zit hem met name op uitval op het werk, door stress die aan de schulden gerelateerd is, en hogere zorgkosten. En dan met name ook de ggz-zorg, die daar sterk aan gerelateerd is. Er is wel degelijk ook iets te verdienen om op schulden in te zetten, of om op schuldpreventie in te zetten. En de NVVK, dat is de branchevereniging voor schulden, heeft becijferd dat elke geïnvesteerde euro ongeveer 1,40 euro tot 2 euro aan maatschappelijke baten ook oplevert. En die maatschappelijke baat zit hem vooral in de arbeidsre-integratie. Mensen met schulden blijven soms gemiddeld langer in een uitkeringssituatie zitten. Dat kan een bijstandsuitkering zijn, maar het kan ook een UWV-uitkering zijn. Gewoon omdat het eigenlijk niet loont om aan het werk te gaan, op het moment dat je nog in de schulden zit. En er zijn ook vaak extra kosten gemoeid om weer aan het werk te gaan. Representatiekosten. En natuurlijk het mentale stuk. Er moet ook ruimte in uw hoofd zijn, op het moment dat u aan het werk gaat. En schulden nemen heel veel mentale ruimte in. En een deel daarvan zit dan uiteraard ook in de zorgkosten, die flink hoger zijn. Daar zit ook nog wel een kleine kanttekening bij. Het is ook niet zo dat als we alle schulden oplossen, dat mensen dan gelijk geen ggz-zorg meer nodig hebben. Het is vaak een hele kluwen van problematiek, waar schulden dan vaak ook een van de draden in is. Het is soms ook een beetje kip-en-eiverhaal van, wat veroorzaakt wat? Maar zeker, schulden rust, of in ieder geval de rust, dat daar actie op zit en dat iemand weer grip ervaart op het aflossen van de schulden, dat zorgt voor mentale ruimte, ook weer om op andere domeinen aan de slag te gaan. Dan preventie op lokaal niveau. Want dit was allemaal nog vrij hoog over en vooral landelijk. Eerst een kleine winstwaarschuwing. Het effect van preventie is vrij lastig te meten. En dat komt eigenlijk vooral, omdat er geen causaal verband te leggen is tussen preventieactiviteiten en echt daadwerkelijke resultaten. Bijvoorbeeld financiële educatie. We kunnen meten dat mensen er op dat moment iets aan gehad hebben. Maar als we mensen financiële educatie geven, wil nog niet zeggen dat mensen niet meer in de schulden komen. Want dat komt, zoals we net hebben besproken, vaak ook door hoge inflatie of door een live event. Dat is niet altijd dat mensen gebrek aan kennis hebben. Maar we kunnen wel aannemen dat als mensen financiële educatie hebben gehad, dat ze misschien eerder naar hulp kijken of dat ze misschien bijvoorbeeld bij een live event ook eerder weten welke risico's er op dat moment spelen.

Als gemeente is eigenlijk onze grootste kans of waar we het grootste effect kunnen behalen, is op het moment dat er kleine schulden zijn en dat we dan proberen te voorkomen dat ze problematisch worden. Problematische schulden, daar spreken we van als ze eigenlijk niet meer af te lossen zijn binnen een periode van 36 maanden. Dat er altijd een schuldregeling nodig is. En onder andere wettelijke vroegsignalering is daar een heel belangrijk instrument in, maar ook het vroegtijdig signaleren van schulden. En daar spreken we eigenlijk van als bijvoorbeeld op de ontmoetingsplek of op de werkvloer of als ergens gesignaleerd wordt, daar gaat iets niet goed, en dat iemand dan vanuit de relatie ook toegeleid wordt naar een plek waar iemand hulp kan ontvangen. Het inzetten op toeleiden naar hulp op een vroeg moment, dat is eigenlijk het meest effectieve wat we lokaal kunnen doen.

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Een vraagje hierover. Want ik denk eigenlijk, als je kijkt naar hoe wij dat doen bij de gemeente, dat we echt wel goede dingen inzetten, dit soort dingen qua preventie. En ik denk dat er heel veel dingen goed lopen, en dat we daar goed op zijn voorbereid. Mijn vraag is alleen, er zijn natuurlijk ook een aantal situaties die schrijnend zijn, die echt lastig blijven. Wat hebben jullie nodig? Wat is er nodig om daar misschien ... Dat ook dat stukje voor de gemeente, dat daar hulp voor komt of dat wij samen gaan kijken, hoe pakken we dat stukje aan? Want dit meen ik echt, er zijn gewoon bepaalde dingen die we heel goed op orde hebben en echt heel veel mensen heel goed kunnen helpen. Maar er is dan natuurlijk zo'n klein percentage wat soms erg lastig is. En is er daar iets in waarvan we kunnen zeggen, op welke manier kunnen we dat ondersteunen en verbeteren met elkaar?

Mevrouw Dekkers: Dat is best wel een lastige vraag. Ik zou dan kiezen voor integrale aanpak. Want kijk, we zoomen nu in met een beleidsplan Schuldhulpverlening op schulden. Maar zoals ik net ook al aangaf, vaak zijn schulden een draadje in de kluwen van problematiek. En alleen het oplossen van schulden en de andere dingen niet oppakken, dat werkt niet. Maar bijvoorbeeld jeugdhulp inzetten en de schulden niet oplossen, dat werkt ook niet. Dan zou ik echt zeggen, een integrale aanpak voor de meest schrijnende gezinnen. En daar werken we ook in het Sociaal Domein gelukkig wel aan. Maar het is ook ingewikkeld, want er zijn heel veel verschillende regelingen en loketten. Om daar een integrale aanpak op te krijgen, is een uitdaging.

De voorzitter: Mevrouw Balorian.

Mevrouw Balorian: Ik zie staan dat er ook bijvoorbeeld een wettelijke vroegsignalering is en het vroegtijdig signaleren van schulden. En alles wat er daarop wordt gedaan, als het gaat om preventie, wordt dat ook gedaan voor ondernemers, of zit daar nog een onderscheid in?

Mevrouw Dekkers: Nee, zeker niet. Dat is voor preventie geldt voor iedereen. Voor ondernemers heeft de Sociale Dienst nog wel een aparte dienstverlening, als het echt gaat om het curatieve stuk.

Maar in principe, net als de wettelijke vroegsignalering, dat gaat erom, er is een betalingsachterstand, maar dat doet er niet toe welk inkomen iemand heeft. Dat dat vanuit een uitkering is of vanuit werk is of vanuit een onderneming of vanuit een pensioen.

De voorzitter: Aanvullende vraag.

Mevrouw Balorian: Want heeft dat te maken ... Want ik zag in het stuk voor ondernemers die schulden hebben, dat ze worden doorverwezen naar het RBZ, Regionaal Bureau Zelfstandigen in Rotterdam. Maar ik vraag me af, hoe groot is die groep? Waar moet ik bijvoorbeeld aan denken? En als het gaat om de ... Op een gegeven moment hebben ze schulden. En stel je voor, er wordt BBZ verstrekt of iets anders, hoelang is de aflostermijn hierin?

De voorzitter: Ik zie dat er gekeken wordt naar de mensen van de SDD. En volgens mij zijn die al bezig om te zoeken of er een antwoord kan worden gegeven. Als dat antwoord er is, dan ... Even wachten. Wordt druk aan gewerkt, zie ik.

De heer Laarman: Ik heb alleen regionale cijfers. Maar om een beeld te geven, ik weet niet of ik goed hoorbaar ben, er waren in 2024 41 schuldverleningstrajecten. Die zijn afgerond in dat jaar. En er waren 56 lopende trajecten. Ik weet niet of dat dan voldoende beeld geeft?

Mevrouw Balorian: En dat is in de regio, niet alleen Dordrecht, maar de regio?

De heer Laarman: Ja.

Mevrouw Balorian: En de aflostermijn die wordt gehanteerd voor deze doelgroep?

De heer Laarman: Weet jij het?

Mevrouw De Blaay: Ja, dat is gelijk aan ...

De heer Laarman: Dat is gelijk aan de aflostermijn voor normale inwoners. De inwoners die ... Niet ondernemers. Precies.

Mevrouw Balorian: Want het is voor hen ook verkort naar 18 maanden?

De heer Laarman: Ja. En dat was 36 maanden. Nu 18 maanden.

De voorzitter: Gaat u door.

Mevrouw Dekkers: Ik kom dan bij de sheet over de pauzeknop en de landelijke ontwikkeling. En dan geef ik opnieuw het woord aan de collega's van de Sociale Dienst.

De heer Laarman: Om jou ook een drinkpauze te gunnen, neem ik jullie mee in de landelijke ontwikkelingen. In ieder geval, er zijn heel veel landelijke ontwikkelingen, maar dit zijn er drie. De landelijke pauzeknop is daar één van.

Deze is nog volop in ontwikkeling. Het idee is dat elke inwoner met schulden op een soort van online knop moet kunnen gaan drukken, waarmee het incassoproces wordt gepauzeerd. En deze knop moet er landelijk gaan komen. En het idee is dat met het indrukken van die knop ook er tegelijkertijd een aanmelding wordt gedaan, in dit geval bij de SDD. Of in ieder geval voor een schuldverleningstraject. Dit is de pauzeknop. Als er wordt gesproken over de pauzeknop, dan is dit de pauzeknop waarnaar wordt verwezen. Maar er is ook nog een soort pauzeknop waar gemeenten op kunnen drukken. En in de praktijk houdt dat eigenlijk in, een brief die wordt verzonden, zodra een inwoner zich heeft gemeld. Een brief die wordt verzonden door de SDD naar de schuldeisers, waarin wordt vermeld dat de inwoner is toegelaten tot schuldhulpverlening en dat het incassoproces gestopt moet worden. Dat is eigenlijk ook een soort pauzeknop. Wij volgen de ontwikkelingen vanuit de NVVK op dit gebied. En zijn ook in contact met hen hierover. En over die tweede knop, die gemeentelijke knop, daarin lopen wij eigenlijk samen met een aantal andere gemeenten voor op de op de implementatieontwikkeling.

De voorzitter: De heer Bootsman.

De heer Bootsman: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraagje over die pauzeknop. Als mensen zich daarvoor aan gaan melden, als dat komt, die met verwachte implementatie, kan dat dan ook afgewezen worden of hebben mensen eigenlijk recht op een pauzeknop?

De heer Laarman: Dat is een moeilijke vraag. Omdat deze knop nog in ontwikkeling is, durf ik mij niet helemaal uit te laten over hoe dit vormgegeven gaat worden. Of er een wettelijk recht komt op de pauzeknop, dat weet ik niet. Daar moet ik het antwoord op verschuldigd blijven. Maar het lijkt mij wel echt de bedoeling vanuit het kabinet dat de knop gaat zorgen voor het pauzeren van de incassoprocedure bij schuldeisers. Dat er wel vanuit de schuldeisers op een bepaalde manier wordt geëist dat zij daaraan meewerken. En ik weet niet precies hoe ze dat gaan inregelen, maar dat zal wel het streven zijn vanuit het kabinet.

De voorzitter: Het moet toch worden geïmplementeerd, lees ik. Er zijn nog wat open eindjes. Mevrouw Striebeck had een vraag.

Mevrouw Striebeck: Voorzitter, even een vraag aan U. Die pauzeknop zou dan zijn voor schulden die nog niet aangemeld zijn bij de Sociale Dienst. Waar zouden de mensen dan die pauzeknop kunnen vinden? Of is het nog niet bekend?

De heer Laarman: Ook dat is nog niet bekend. Maar ik kan mij voorstellen dat daarvoor een website beschikbaar gaat zijn, landelijk beschikbaar. En dat daar een online, een digitale pauzeknop te vinden zal zijn. Maar in welke vorm, daar moet ik het antwoord op verschuldigd blijven.

De voorzitter: Gaat u door. Ik zie opeens twee vingers. De heer 't Lam was eerst.

De heer 't Lam: Dank je, voorzitter. Ik lees hier dat het schuldhulpverleningstraject via de gemeente/SDD loopt. In de nota wordt ook gewerkt met zwarte teksten en blauwe teksten. Blauwe teksten zijn van de gemeenschappelijke regeling. Ik vind dat een beetje lastig, want formeel kunnen we die ook niet wijzigen, want die vallen onder het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling. We krijgen een hele grote nota, waarvan we een deel niets mee kunnen. Maar nu mijn vraag. Is het niet wat onduidelijk dat je de ene keer bij de gemeente moet zijn en de andere keer bij de SDD, als je een beroep doet op schuldhulpverlening?

Mevrouw Dekkers: Uiteindelijk is dit alleen voor de SDD. De gemeente hoort hier eigenlijk niet te staan. Dit is eigenlijk een tekst die vanaf de nieuwssite van de rijksoverheid komt. Daar komt het vaak voor dat gemeenten zelf schuldhulpverlening aanbieden. Maar in ons geval is het alleen de Sociale Dienst.

De voorzitter: De heer De Heer had ik inderdaad ook nog gezien.

De heer De Heer: Voorzitter, ook een vraag over die pauzeknop. Ik lees daar, verwachte implementatie eind 2026. Verwachte implementatie. Tegelijkertijd is er 8 november 2022 een motie unaniem aangenomen om een pauzeknop schulden in te gaan zetten in Dordrecht, zo snel als dat mogelijk is. Op dat moment van schrijven, was het een verwachting dat dat in 2023 zou gaan lukken. We verwachten het nu eind 2026. Dat is een soort voorschot voor 2027, zou je kunnen zeggen. Ik maak me daar wat zorgen om, omdat het tegelijkertijd wel een heel interessant instrument is. Ik denk inderdaad dat het heel zinvol is dat het een landelijk instrument is. Tegelijkertijd mijn vraag zou dan zijn, kunnen we toch ook nadenken over een meer lokale implementatie hiervan, in plaats van dat we moeten wachten op iets landelijks, wat vooralsnog heel lang wordt vooruitgeschoven?

De voorzitter: Nou zit ik even te twijfelen of dat echt meer een politiek georiënteerde vraag is, de heer De Heer.

De heer De Heer: Is dit technisch mogelijk, voorzitter?

De voorzitter: Ik begrijp de vraag. Maar nogmaals, dan gaat het toch wel richting politiek. Dan vind ik het toch een beetje moeilijk, denk ik, toch? Ik zie toch een wethouder die wat wil zeggen.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, ik zal een beetje smokkelen. Ik zei net tegen mevrouw Dekkers, ik verwacht dat als we dat lokaal gaan doen het technisch meer dan twee jaar kost om dat te gaan regelen.

De heer De Heer: Voorzitter, ik verwijs dan in ieder geval naar een motie van 2022. Dan hadden we al klaar kunnen zijn. Laat ik een andere technische vraag stellen. In Delft is er recentelijk een motie aangenomen, om een schuldenrustlokaal toe te passen, in samenwerking bijvoorbeeld met ook parkeerbeleid. We zijn als lokale overheid natuurlijk ook een schuldeiser voor onze inwoners met schulden.

Is het college, of is de gemeente op de hoogte van een dergelijke motie en een ontwikkeling daar in Delft? En is dat ook iets wat met interesse bekeken kan worden?

De voorzitter: Dat noemt u een technische vraag? Ik zit even te zoeken. Ik bedoel, ik weet niet of de wethouder daar wat op wil ... Maar het is niet een vraag die je inderdaad hier aan de ambtenaren moet stellen, vind ik, mijnheer De Heer. Het is een mooi idee, maar nogmaals, dit is politiek, dat moet richting de wethouder. En daar is deze vergadering niet voor.

De heer De Heer: Ik denk dat ik dan de vraag beperk tot de vraag, of er inderdaad lokaal iets mogelijk zou zijn voor een implementatie van een pauzeknop, in afwachting van? En dan denk ik dat ik de heer Van der Kruijff daar een antwoord op heb horen geven.

Mevrouw Dekkers: Ik kan er wel iets technisch over zeggen. Om een pauzeknop in te stellen, moeten we afspraken maken met allerlei schuldeisers. En dat maakt het ingewikkeld. Bijvoorbeeld in het kader van vroegsignalering hebben wij een aantal vaste lasten partners. Maar dat is ook wettelijk geregeld, want anders krijgen wij die partijen niet aan tafel. De woningcorporaties krijgen we aan tafel. Die zijn heel lokaal. Maar Eneco gaat niet bij alle gemeentes aan tafel zitten, als dat niet wettelijk was geregeld. En ditzelfde principe geldt eigenlijk voor de pauzeknop. En daarom kunnen we eigenlijk niet anders dan wachten op de landelijke ontwikkelingen.

Mevrouw Pichel: Voorzitter, even een verhelderingsvraag, als het mag.

De voorzitter: Zeker, mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Want hebben we het dan over de pauzeknop voordat schuldhulpverlening is gestart, omdat dat natuurlijk niet wordt goedgekeurd of heel lang kan duren?

Mevrouw Dekkers: Ja, klopt.

De voorzitter: Zeker. Gaat uw gang.

Mevrouw De Blaay: Als we kijken naar het stukje wat mijn ...

De voorzitter: Iets dichterbij de microfoon.

Mevrouw De Blaay: Mijn collega gaf net aan inderdaad dat er twee vormen zijn. Je hebt de eerste fase, dat is die knop die ontwikkeld wordt. En op dit moment is het niet dat er helemaal niets gebeurt om schuldenrust te creëren. Er wordt inderdaad een kennisgeving verstuurd, in sommige situaties. En dat kan ook al schuldenrust creëren. Waar we in de praktijk soms tegenaan lopen, is dat het versturen van de kennisgeving niet altijd in het voordeel van een inwoner is op dit moment, omdat inderdaad niet alle incassobureaus, alle schuldeisers zijn aangesloten of een convenant hebben met de NVVK.

Het kan voor sommige incassobureaus juist een duiding zijn van, ik moet nog even snel beslag leggen, want er gaat een schuldenregeling starten. We zijn daar heel zorgvuldig in en leveren daar ook een stukje maatwerk in. Welke schuldeisers zijn er aangeschreven? Kunnen we ook de situatie echt binnen die vier tot acht maanden, die daaraan gekoppeld zit, inderdaad waarmaken? Want in principe, op het moment dat je die kennisgeving verstuurt, zeg je, we zijn bezig met een stabilisatietraject, we gaan een schuldenregeling starten. En lukt dat niet, omdat je eigenlijk bij voorbaat al weet, er speelt zoveel wat eerst opgelost moet worden, dan verspeel je daarmee ook de kans op een goede schuldenregeling. We zijn daar heel zorgvuldig mee, maar kunnen ook in een eerder stadium op dit moment wel al schuldenrust brengen, door die kennisgeving te versturen. Dat is nog even een aanvulling.

De voorzitter: U kunt verder.

De heer Laarman: Dan vervolg ik met het centraal schuldenoverzicht. Dit schuldenoverzicht bestaat ook nog niet. Is op Prinsjesdag aangekondigd door het kabinet. En daarbij ook aangegeven dat het onderdeel zal gaan uitmaken van het Nationaal Programma Armoede en Schulden. Daar wordt op dit moment hard aan gewerkt door het ministerie. En later dit jaar zal dat programma, de inhoud ervan, verder op details gepubliceerd worden. Het nationaal schuldenoverzicht is eigenlijk een online platform waarop alle schulden van een persoon, van een inwoner terug te vinden zouden moeten zijn. En dit moet de inwoner rust en overzicht geven, maar ook de schuldhelpverlening sneller en efficiënter laten verlopen. Dan kom ik bij buy now, pay later.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Een vraag over het schuldenoverzicht. Is dat dan voor iedereen in te zien, of voor wie is dat dan ...

De voorzitter: Volgens mij is de vraag stellen, beantwoorden, maar ...

Mevrouw Schnabel: Voor wie is het in te zien?

De heer Laarman: Het zal voor een beperkte groep ondernemingen, denk ik, ook wel te zien zijn, op het moment dat het dan gaat om in te zien of iemand al schulden heeft. Daar moet ik aan denken. Ik zit te denken, in welke groep nog meer.

Mevrouw De Blaay: Ik denk dat het voor de inwoner zelf vooral inzicht geeft. Ik durf niet te zeggen of het inderdaad ook voor meerdere partijen inzichtelijk is.

De heer Laarman: Voor een beperkte groep zal dat zijn. Ik weet niet precies welke.

De voorzitter: Ik heb zo'n idee dat dit ook nog in ontwikkeling is, en dat daardoor inderdaad het antwoord nu nog niet gegeven kan worden, als ik het even mag aanvullen. Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Wanneer zou dat dan wel inzichtelijk zijn? Excuus, ik zie dat er nu ...

De heer Laarman: Het is inderdaad een landelijk iets. En wij zijn ook in afwachting van wat er landelijk gecommuniceerd wordt op dit punt. En het zal gaan staan in het Nationaal Programma Armoede en Schulden. Maar ook dat programma is een meerjarenprogramma. Dat zal ook niet direct ingevoerd zijn. Maar de inhoud en de uitwerking daarvan, verwacht ik wel dat die later dit jaar bekend gaat worden. Maar wanneer het daadwerkelijk wordt ingevoerd, dat zou zomaar eens wat langer kunnen duren, verwacht ik.

De voorzitter: Mevrouw Pichel nog. Daar zag ik een vinger.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Dit is even voor de helderheid van definities. Want als we het hier nu hebben over schulden, dan is voor mij even een aanname dat we het hebben over mensen met echte schulden, achterstallige betalingen, dingen die zijn opgelopen. En omdat we het net natuurlijk ook hadden over, wat kunnen we doen op het gebied van preventie? Heel veel leningen hebben en nog niet per se te laat zijn, kan natuurlijk ook heel veel stress veroorzaken. Maar daar hebben we het nu niet over, begrijp ik? Even voor de helderheid, dat we ook weten waar we naar kijken.

De voorzitter: Over welke schulden hebben we het, is de vraag.

De heer Laarman: Het zal inderdaad niet gaan over leningen die mensen hebben.

De voorzitter: Of hypotheeken.

De heer Laarman: Als aflossingen niet worden nagekomen na een bepaald aantal maanden, verwacht ik.

Mevrouw Pichel: Vervolg vraag.

De voorzitter: Ik heb toch het idee dat er vragen worden gesteld die nog niet kunnen worden beantwoord. Maar goed. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Maar dat was meer inderdaad om het eerdere verhaal, omdat we natuurlijk vanuit een gemeente heel erg ook kijken naar preventie. Dan is het kijken en opstapeling van leningen en afbetalingen, en noem het allemaal maar op, dat dat natuurlijk een soort voorbode is op het in schulden raken met achterstallige betalingen. Vandaar dat ik het even vroeg, ook qua definitie, waar hebben we het over en waar ligt wat? Als daar een antwoord op kan komen, mooi. En als dat er nog niet is, dan gaan we dat hopelijk nog eens een keer zien. Maar dat zou ik wel heel erg interessant vinden, omdat je dan het bredere plaatje ziet.

De voorzitter: Het is nog in ontwikkeling, stel ik gewoon vast. Gaat u verder.

De heer Laarman: Buy now, pay later. Ook wel in Nederlands kan je dat achteraf betalen noemen. Dit onderwerp krijgt landelijk ook veel aandacht, zeker nu ze ook hebben aangegeven, en het is al genoemd, dat men dit mogelijk wil maken in winkels, in de winkelstraten, in plaats van alleen online. In februari zijn daar ook de vier grote betaaldiensten voor in de Tweede Kamer geweest, om daarover toelichting te geven. De Tweede Kamer wil de regels strenger gaan maken, waaronder een verplichte leeftijdscontrole en ook dezelfde regels als bij het BKR. Ze willen in ieder geval het strenger maken voor betaaldiensten, om het grotendeels aan banden te leggen.

De voorzitter: Voldoende?

Mevrouw Pichel: Ja.

Mevrouw Dekkers: Komen we bij de doelgroep jongeren. Belangrijke doelgroep ook in het nieuwe beleidsplan. In het Nationaal Programma Leefbaarheid en Veiligheid in Dordt West hebben we het geluk dat we wat extra geld natuurlijk hebben ontvangen vanuit het ministerie. En wij zijn al gestart met dialooggesprekken te voeren met jongeren. En belangrijk daarbij is, en ons doel is ook daarbij, om de leefwereld van jongeren veel beter te leren kennen. Want het is ook al een tijdje geleden dat ik jong was, en het is gewoon echt wel om jongeren aan te kunnen spreken, dan moet je goed weten wat er leeft. En het gaat eigenlijk op twee vlakken. Als je het hebt bijvoorbeeld over financiële educatie, dan gaat het over een stuk weten, een cognitief stuk, over hoe werkt ons financiële systeem, wat heb je allemaal nodig, wat is een DigiD? Als ik informatie zoek, waar vind ik dan betrouwbare informatie? Dat soort kennis. Maar er zit ook een heel groot stuk op vaardigheden. En dan gaat het vooral om, hoe zijn jongeren bestand tegen verleidingen? Hoe gaan ze om met groepsdruk? Weerbaarheid op dat gebied? Maar ook, met wat voor perspectief kijken de jongeren naar de wereld? Welk toekomstbeeld hebben ze? Waar willen ze aan werken? Want hier ligt natuurlijk ook de verleiding van lichte criminaliteit op de loer, als dat het voorbeeld is dat je daar makkelijk geld mee kunt verdienen, dan zullen jongeren daar ook eerder geneigd zijn om dat te gaan doen.

De voorzitter: De heer Schalken had een vraag.

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter, dank u wel. Er wordt hier gesproken over dialooggesprekken in Dordt West. Nu snap ik dat die keuze wordt gemaakt, omdat er ook extra middelen mee komen. Maar missen we niet dan gewoon een hele grote doelgroep jongeren?

Mevrouw Dekkers: Ik denk wel, de dialooggesprekken die we in Dordt West voeren, wat jongeren daar aangeven in die gesprekken, dat dat redelijk kopieerbaar is naar de rest van Dordrecht. En dat is ook wat we doen. We halen de informatie op in Dordt West, en we gebruiken die informatie om ook voor heel Dordrecht eigenlijk daar de aanpak op te kunnen doen.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Schalken-den Hartog: Een vervolgvraag. In Dordt West wordt het opgehaald, en het wordt dan verder uitgerold. En waar gaat u de jongeren dan vooral vinden en opzoeken?

Mevrouw Dekkers: Dat doen we in samenwerking met de jongerenorganisaties. Dat doen we bijvoorbeeld met R-Newt, maar ook met wat meer informele jongerenorganisaties, zoals Wij voor de Jeugd, Jongeren van de Wereld, de Workshop. Zij staan in goed contact met jongeren. Wat we eigenlijk doen, is via hen in gesprek gaan met jongeren, ook op de plekken waar de jongeren komen, maar we spreken bijvoorbeeld ook met een betrokken werkgever die heel veel stageplekken aanbiedt, om zo ook echt een breed perspectief te krijgen.

De heer Schalken-den Hartog: In aanvulling daarop nog een korte vervolgvraag, want ik vind dit wel heel interessant. Heel veel jongeren vind je vooral toch ook nog wel op school. Want er zijn heel veel jongeren, die komen niet bij al die plekken die u net noemt. En de meeste jongeren komen in ieder geval wel op school.

Mevrouw Dekkers: Dat klopt. We staan inderdaad ook in goed contact met het mbo, met het Da Vinci College, met, ik ben het even kwijt, Yuverta, en met het vo. Zeker, daar hebben we ook de contacten mee. En zij hebben de opdracht, en zij krijgen daar ook wat extra geld voor, om financiële educatie op te nemen in hun lespakket. Daar zijn we ook heel erg blij mee. En we proberen daar ook de verbinding te leggen. Scholen bepalen uiteraard zelf hoe ze dat aanpakken en integreren in hun lesprogramma. Maar wat we wel belangrijk vinden, is om ook die lessen te koppelen aan, wat is er dan in Dordrecht beschikbaar? Waar kunnen jongeren dan eventueel terecht, ook met vervolgvragen?

De voorzitter: De heer Ayverdi had een vraag, zag ik.

De heer Ayverdi: Dank u wel, voorzitter. Bent u ook bereid als gemeente om sleutelpersonen en vrijwilligers uit diverse gemeenschappen structureel in te zetten? Denk maar aan beroemde lokale personen. Dank u.

Mevrouw Dekkers: Ja, dat is zeker iets waar wij naar kijken. Bij jongeren, bijvoorbeeld, jongeren kijken ook veel naar influencers, kun je daar dan een soort positief rolmodel of een influencer of iemand tegenover zetten. Dat is zeker iets wat we doen. En de sleutelpersonenaanpak kom ik zo meteen ook nog even op terug.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. In aanvulling op wat de heer Schalken vroeg. Zou het niet handig zijn om dan toch ook buiten Dordt West te kijken of het echt zo is, dat de problematiek die in Dordt West eventueel speelt ook in de rest van de wijken speelt? Om daar een wat evenwichtiger beeld in te krijgen.

Mevrouw Dekkers: Dat zou kunnen. Het kost ook ontzettend veel tijd om deze gesprekken goed te voeren, want het vraagt ook commitment en verdiepen in de leefwereld van jongeren. Het vraagt aansluiten bij waar de jongeren zijn. En ik heb niet de indruk dat een jongere uit Dordt West een hele andere ... We spreken natuurlijk meerdere jongeren. Mijn inschatting is dat we echt een evenwichtig beeld ophalen voor heel Dordrecht.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Schnabel: Dank. Wat komt er uit die gesprekken? Daar zou ik ook wel benieuwd naar zijn. En is er ook een mogelijkheid om dat in te zien, of om daar iets over te horen?

Mevrouw Dekkers: Dat is er zeker. We hebben dit in samenwerking met Number 5 Foundation gedaan. Een stichting die onder andere de toeslagenouders heeft gesproken ook. En die ook heel veel expertise heeft op het spreken met de doelgroep waar je eigenlijk beleid voor maakt. En zij hebben een rapport opgeleverd. En ik denk dat wij dat rapport kunnen delen. Zeker. Verder, bij jongeren hebben we natuurlijk de Ik word 18 campagnes. Alle jongeren die 18 worden, en hun ouders, ontvangen een kaart waarin de informatie staat, wat verandert er allemaal als je 18 wordt? Waar moet je aan denken? En daar zit ook een jaar gratis Woonkeus bij, om jongeren alvast bewust te maken om in te schrijven op de woningmarkt. En Jongeren op de Rit. Dat is weer ... Want deze eerst twee bullets zijn vooral preventief bedoeld. Jongeren op de rit is echt op het moment dat jongeren al schulden hebben. Dan is er een aanpak, samen met Sociale Dienst en het wijkteam, waarin we bij jongeren eigenlijk de hele schuld met een saneringskrediet opkopen, of zorgen dat ze in ieder geval gelijke aflossingstermijnen hebben. En dan wordt samen met het Sociaal Wijkteam ook hulp geboden op andere leefdomeneinen. Is een beetje de Jongeren Perspectief aanpak. Dan hebben we financiële educatie. Een van de punten in het beleidsplan waar we nadrukkelijk op willen inzetten, ook voor inwoners met een migratieachtergrond. We hebben wel gezien dat het ongelooflijk lastig is, op het moment dat je uit een ander land komt, om goed te snappen hoe het financieel systeem in Nederland werkt. Hier komen onder andere de sleutelpersonenaanpakken terug. We hebben een aantal mensen die als sleutelpersonen fungeren en ook financiële educatie geven op plekken waar veel mensen met een migratieachtergrond komen bijvoorbeeld, en daar dan ook een pop-up spreekuur aan te verbinden. Op het moment dat er voorlichting wordt gegeven, dan is het ook mogelijk om gelijk persoonlijke vragen te stellen. En we zien dat dat heel erg helpt om dat op een vertrouwde plek te doen. Om niet te zeggen, u moet naar het Stadskantoor komen, of u moet naar het wijkteam komen. Maar juist op de plek aanwezig te zijn waar deze mensen komen, en die ook vertrouwd aanvoelt. En bij financiële educatie hoort ook taal en digitale vaardigheden, want anders is het nog steeds heel erg ingewikkeld. Dat bieden we ook aan. Financiële educatie voor jongeren. Ik noemde net al eventjes de verplichting die ook met name mbo- en vo-scholen hebben, om financiële educatie tijdens de lessen aan te bieden. We hebben een samenwerking met Humanitas, die een speciaal programma heeft voor jongeren. En die ook nog voorlichting geeft buiten schooltijd, maar ook soms onder schooltijd. En ook jongeren individueel kan begeleiden.

En tot slot, de cursus Omgaan met geld, die door de Sociale Dienst wordt gegeven, die mensen ook helpt om beter te kunnen budgetteren. Dan was er ook nog de vraag, waar stoppen we mee? Als we kijken naar het vorige beleidsplan ... Dat is altijd een beetje een lastige vraag. We zetten vooral in ook op duurzaam beleid. We hebben niet heel veel aparte, losse pilots. Waar we wel mee stoppen, en die keuze heeft u eigenlijk gemaakt op het moment dat u de wijziging naar de Gemeenschappelijke Regeling Sociaal hebt besloten, geen uniforme Drechtsteden brede aanpak meer, maar we kunnen meer maatwerk bieden. In het vorige beleidsplan werd de landelijke informatiecampagne Kom jij eruit benoemd, samen met het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Die campagne is er niet meer. Maar we hebben nu natuurlijk onze lokale campagne Geldpraatje, waar we eigenlijk alles omheen bouwen, zodat je eigenlijk steeds ook een herkenbaar beeld hebt. En extra investeren op stress-sensitieve dienstverlening. Dat was in de vorige beleidsplanperiode eigenlijk nog een vrij nieuw concept. Dat is inmiddels gelukkig zo erg ingeburgerd dat het eigenlijk de reguliere werkwijze is geworden. En dat we daar ook niet meer extra geld op hoeven te investeren, want het zit eigenlijk gewoon in de normale werkprocessen opgenomen. Dan kom ik bij de laatste sheet over monitoring en KPI's.

De voorzitter: Ik zag een vinger. Mevrouw Balorian.

Mevrouw Balorian: Ik had nog een vraag over de vorige sheet. Want waar stoppen we mee? Ik kan me heugen dat we tijdens een vorige vergadering, weet ik even niet meer wanneer, maar toen werd er aangegeven dat er heel veel aandacht ging naar 2 procent van de doelgroep, die eigenlijk niet wil. Dat daar veel in geïnvesteerd wordt, om hun schuldenvrij te maken, of in ieder geval om die educatie te geven. Is dat nog steeds het geval, of doen we dat ook anders op dit moment?

Mevrouw Dekkers: Ik kan me dat niet precies herinneren wanneer ... Dat we daar specifiek op inzetten. In principe zetten we ons preventiebeleid eigenlijk via die gelaagdheid, universele preventie, selectieve preventie, voor groepen die meer risico lopen, en geïnitieerde preventie, op het moment dat er echt al betalingsachterstanden zijn, breed in. En dat komt, we hebben ook geen specifieke ... Behalve bij vroegsignalering, op het moment dat er al betalingsachterstanden zijn, maar anders hebben we ook geen gegevens van mensen, om zo specifiek te kunnen zeggen, zoveel procent van de doelgroep zetten we op in.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. En misschien aanvullend bij deze slide. Waar stoppen we mee, is natuurlijk altijd een hele goede vraag, en zeker als het gaat om prioritering. Ik kom prioritering en ook keuzes maken daarin verder niet echt tegen in dit beleidsplan, terwijl soms er niet genoeg personeel of geld is om bepaalde dingen uit te voeren. Hoe wordt dat wel geïmplementeerd vanuit dit beleidsplan? Want dat zal toch soms moeten.

Mevrouw Dekkers: Ik denk, wat we heel slim kunnen doen nu is het koppelen aan het programma Samen tegen Armoede. En dat loopt natuurlijk al vanaf 2018.

Daar hebben we heel veel opgebouwd. En eigenlijk wat we doen, is zeker het hele preventiestuk van schuldhulpverlening koppelen aan wat we daar hebben opgebouwd. En daar maak je eigenlijk al een efficiëntieslag mee. In die zin is er niet zoveel noodzaak om echt die prioriteiten zo scherp te stellen. Dan tot slot de monitoring en KPI's. Ook hier maken we gebruik van de KPI's die we bij het programma Samen tegen Armoede hebben opgesteld. Nog een keer even, het effect van preventie blijft vrij lastig meetbaar, vooral ook omdat dat causaal verband moeilijk te leggen is. Wat wel heel goed meetbaar is, zijn schuldhulpverleningstrajecten zelf. Het curatieve stuk. De Sociale Dienst heeft daar scherpe doelstellingen, hele meetbare specifieke doelstellingen op geformuleerd. U vindt die ook in het beleidsplan, op pagina 46. En daar wordt ook via de jaarstukken van de GR Sociaal op gerapporteerd. En u ontvangt al halfjaarlijks een terugkoppeling via een raadsinformatiebrief over het programma Samen tegen Armoede. En wij zullen daar ook de voortgang van dit beleidsplan Schuldhulpverlening in opnemen.

De voorzitter: Mevrouw Balorian.

Mevrouw Balorian: Ik had een vraag over de doelen die zijn gesteld. Die staan dan voor 2029, over vier jaar. Als wij halfjaarlijks geïnformeerd worden over hoe het loopt, in hoeverre wordt er ook gereflecteerd op hoe effectief het beleid nu is en of er aanpassingen moeten gebeuren?

Mevrouw Dekkers: Wij rapporteren eigenlijk jaarlijks op de indicatoren. En het beleidsplan is voor vier jaar. Eigenlijk na vier jaar kunt u heroverwegingen maken opnieuw. En het programma Samen tegen Armoede loopt ook vier jaar. Maar hij loopt een beetje dakpansgewijs. Over twee jaar komt het programma Samen tegen Armoede weer terug en twee jaar later dan het beleidsplan Schuldhulpverlening.

Mevrouw Balorian: Er wordt niet tussentijds geëvalueerd? Als we bijvoorbeeld over anderhalf jaar merken, het loopt toch anders dan gedacht, als we kijken naar de doelen die we hebben gesteld, we gaan dat bijstellen?

Mevrouw Dekkers: Op uitvoeringsniveau kijken wij natuurlijk altijd of nodig is om iets bij te stellen, of in de afspraken? Daar zeker. Op het niveau waarop u stuurt, is het in principe om de vier jaar, tenzij er echt een grote aanleiding is. En dan komt het college wel eerder bij u terug.

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Voorzitter, ik heb inderdaad even een vraag over de terugkoppeling. Op zich heb ik er wel vertrouwen in dit wat is opgesteld en het beleid wat wordt uitgevoerd en dat bepaalde dingen goed haalbaar zijn. Maar wat ik eigenlijk inderdaad ook terug zou willen horen, zijn juist de moeilijke gevallen. Ik denk dat een heel groot deel van dit beleid heel goed uitvoerbaar is en heel veel dingen echt heel succesvol kunnen zijn. Maar waar jullie tegenaan lopen, is natuurlijk wat uiteindelijk gewoon heel erg moeilijk is en moeilijk op te pakken is. En dat zou ik wel interessant vinden om te zien. Zien we daar een verbetering met dit beleid, dan heb je minder schrijnende gevallen.

Waar lopen jullie nog wel tegenaan en waar moeten we even extra aandacht aan gaan geven? Persoonlijk vind ik dat interessanter dan alleen de KPI's, en hebben we ze allemaal gehaald? En dan kunnen we dat ook opbouwen. Uiteindelijk is dat natuurlijk hetgeen wat het lastigste is.

Mevrouw Dekkers: En u bedoelt dat dat in een raadsinformatiebrief ook opgenomen zou kunnen worden?

Mevrouw Pichel: Ja, als dat mogelijk is om daar enigszins wat reflectie op te krijgen, dan zou ik dat persoonlijk wel prettig vinden. Ik weet niet, ik kijk naar de rest van de commissie, maar dan ga je natuurlijk kijken naar de stapjes verbetering die je hebt gemaakt.

De voorzitter: De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Ik heb nog een vraag over, we hebben het vandaag over heel veel dingen gehad, maar de inzet van vrijwilligers. Ik kom dat veel tegen in het stuk. Ik kom dat vanavond in de presentatie dan niet tegen. Begrijp ik goed dat die rol die vrijwilligers hebben best wel een grote rol op dit dossier is, en dat die eigenlijk integraal wordt voortgezet?

Mevrouw Dekkers: Zeker. Inderdaad, terecht punt. Het komt inderdaad nu in deze presentatie wat minder terug. Misschien omdat de onderwerpen zich daar iets minder voor leenden. Maar dat vrijwilligersnetwerk hebben we juist in het programma Samen tegen Armoede eigenlijk jarenlang heel goed opgebouwd. En daar is eigenlijk ons beleidsplan ook op gestoeld. Wij noemen dat de ketenaanpak. En daar staat ook een stuk over in het beleidsplan. En zeker het belang van vrijwilligers, die soms de drempel kunnen verlagen, ook naar bijvoorbeeld een schuldhelpverleningstraject.

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Dank, voorzitter. Ik had een vraagje over de kostendelersnorm. Ik denk dat ik bij u moet zijn, bij de SDD. Wat is het beleid momenteel, wat betreft de kostendelersnorm? En we hebben enige tijd geleden, volgens mij, ik meen vorige periode, denk ik, ook aan de vorige wethouder gevraagd of daar ook maatwerk op losgelaten kon worden. En in sommige gevallen was dat zo. Is dat nog steeds zo? Wordt daar maatwerk op toegepast? En wat is het beleid nu ten aanzien van de kostendelersnorm?

De voorzitter: Ik kan het niet beantwoorden.

De heer Laarman: Ik vind het ook heel lastig om het nu te beantwoorden. Dit maakt ook eigenlijk geen onderdeel uit van dit onderwerp hier. Tenminste, ik had hem niet verwacht.

De heer Burakçin: Misschien kan ik wat meer duiding erover geven. Kijk, de kostendelersnorm kan natuurlijk bijdragen aan schuldenproblematiek.

Er zijn gezinnen die daardoor, als er bijvoorbeeld een inwonend kind is, of wat dan ook, in de schulden raken, vanwege de, hoe heet het, problemen die er momenteel zijn in de woningmarkt. Dan vraag ik me af, wat is het beleid ten aanzien van de kostendelersnorm? En als er bijvoorbeeld schrijnende situaties zijn, wordt daar maatwerk op toegepast? Dat is eigenlijk de vraag.

De voorzitter: Kan iemand zijn microfoon uitdoen? Dank u. Ik begrijp de vraag, maar ik begrijp ook wel de opmerking dat dit toch wel verder gaat dan eigenlijk dit stuk natuurlijk. Vandaar mijn twijfels of dit nu kan worden behandeld. Maar ik zie iemand toch ...

Mevrouw Dekkers: Kostendelersnorm valt natuurlijk onder de Participatiewet. Dat is natuurlijk wel van toepassing in de bijstand. Dat valt overigens ook onder een andere wethouder. Maar er komt de Participatiewet in Balans. Daar zit een stuk herijking van de Participatiewet. En daar past deze, denk ik, wel heel goed. Ik zou op dit moment ook geen specifiek antwoord hierop kunnen geven.

De heer Burakçin: Het beleid kunt u toch wel uitleggen, denk ik? Want dat valt onder de SDD.

De voorzitter: Maar dat is het probleem inderdaad, dat is het onderwerp niet, mijnheer Burakçin. Dan houdt dat in ieder geval op, want dan gaan de mensen inderdaad kijken, moeten we hier een antwoord op geven, omdat dit op dit moment niet op de agenda staat.

De heer Laarman: Het enige wat ik hier kort op kan reageren, is dat het veel aandacht heeft gekregen al de laatste jaren. Dat er ook handreikingen zijn verschenen, landelijk. En dat daar ook lokaal veel meer mogelijk is geworden, qua maatwerk. Maar hoe dat dan precies wordt ingevuld, dat is sowieso een heel technisch verhaal. Maar daar durf ik nu even niet verder op in te gaan.

De voorzitter: U kunt het altijd natuurlijk als technische vragen gewoon ook insturen. En misschien dat er dan een antwoord komt. Ik zit al te kijken, want de presentatie is al beëindigd. Dat betekent inderdaad, kijk ik even naar u, dat die inderdaad klaar is. Dan kijk ik nog even. Mevrouw Balorian, als eerste. Opeens zie ik allemaal nog handjes.

Mevrouw Balorian: Sorry, ik heb nog een technische vraag over de ondernemers. Want waar zou ik zelf kunnen vinden waar de informatie staat over de aflostermijn? Omdat heel veel gemeentes daar anders mee omgaan. Waar kan ik dat eventueel zelf vinden?

Mevrouw De Blaay: Ondernemers worden door het RBZ geholpen. En op het moment dat er echt een schuldregeling voor een ondernemer gestart moet worden, werken zij samen met Zuidweg & Partners. Daar zou de aflostermijn zichtbaar moeten zijn.

Mevrouw Balorian: Maar omdat gemeentes daar verschillend mee omgaan, ook die aangesloten zijn bij RBZ. Vandaar mijn vraag, waar zou ik zelf kunnen vinden of Dordrecht echt die 18 maanden hanteert en niet die 36 maanden?

Omdat wettelijk zou je voor ondernemers in principe niet verplicht zijn om die 18 maanden te hanteren, alleen voor natuurlijke personen. Vandaar mijn vraag.

De voorzitter: De vraag is eigenlijk, hoe gaan we hier in Dordrecht om met die termijnen? Toch, mevrouw Balorian? Inderdaad, waar staat dat dan ook? Die duidelijkheid, toch?

Mevrouw De Blaay: Daar moet ik dan even op terugkomen.

Mevrouw Schnabel: Bedankt. Er is bekend geworden dat begin dit jaar is er een nieuwe belastingregel ingegaan ... Dat is misschien meer richting de Sociale Dienst. Is er een nieuwe belastingregel ingegaan, die vooral mensen in sociale werkplaatsvoorzieningen raakt, waardoor dat mensen er iets van 30 tot 50 euro per maand op achteruitgaan. Hebben we als gemeente duidelijk over hoeveel mensen dat dit gaat in de sociale werkplaats?

De voorzitter: Maar dan kom ik weer op het punt, dat staat op dit moment niet op de agenda, mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dan zou ik hem ...

De voorzitter: Niet over schuldhulp inderdaad.

Mevrouw Schnabel: Wat ik eigenlijk graag zou willen weten, omdat hier schulden super dichtbij liggen natuurlijk.

De voorzitter: Maar goed, dat is natuurlijk de vraag. En ik begrijp inderdaad ook wel waar die vraag vandaan komt. Maar ik bedoel, dat weten we niet. En nogmaals, dit gaat over schuldenproblematiek. En of dat dit inderdaad ook schulden gaat veroorzaken, weten we niet. Dan vind ik inderdaad dat die vraag ook niet op dit moment hier thuishoort, als u het niet erg vindt.

Mevrouw Schnabel: Gaan we op een andere manier vragen stellen.

De voorzitter: Dat kan ook. Dan ga ik toch nog beoordelen of het inderdaad hier thuishoort. De heer 't Lam.

De heer 't Lam: Voorzitter, ik probeer weer terug te gaan naar de nota. Ik heb gelezen dat de minimaregelingen vanaf 2027 teruggebracht worden naar het niveau van 2022. Dat zal betekenen dat een aantal mensen minder geld te besteden krijgt en dat het aantal aanvragen schuldhulpverlening zal toenemen. Ik heb ook gelezen dat het huidige budget tot en met 2027 beschikbaar is, daarna is maar 80 procent meer beschikbaar. Hoe kan je nu vanaf 2027 met meer mensen in de schuldhulpverlening met een minder budget iedereen conform deze nota, als die vastgesteld wordt, helpen?

De voorzitter: Dan vind ik hem weer heel politiek worden, mijnheer 't Lam, als ik eerlijk ben. Ik bedoel, dat is een vraag die u niet aan de ambtenaren kunt stellen, vind ik. Die laat ik even passeren. De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, ik zal proberen een hele technische vraag te stellen. Je gaat soms op een avond van beeldvorming naar oordeelsvorming terug naar beeldvorming. Is het soms even zoeken. Ik las in het beleidsplan over extra openingstijden voor Bureau Sociaal Raadslieden. Dat die POP-middelen daarvoor benut worden, drie dagdelen. Ook naar wens van de doelgroep, wat ik begrijp. Is er iets te delen over de afgelopen tijd, omdat het wordt voortgezet? Daarmee ga ik ervan uit dat dat een succes is. Is daar iets te delen over, een toename van, bereik, aangezien we het ook voortzetten?

Mevrouw Dekkers: Het klopt inderdaad dat het een voortzetting is. De POP-middelen zijn door het Rijk beschikbaar gesteld, in het kader van de toeslagenaffaire. Waarin het Rijk eigenlijk heeft gezegd, de rechtsbescherming van mensen is heel belangrijk, daar willen we extra geld voor investeren. Toen u het programma Samen tegen Armoede heeft vastgesteld, heeft u ook aangegeven dat de POP-middelen beschikbaar gesteld moesten worden aan Bureaus Sociaal Raadslieden. Nu is eigenlijk het voorstel, omdat er is nog één jaarschijf en dan houden de POP-middelen op vanuit het Rijk, maar om dat dan nog keertje te doen voor de voortzetting van Bureau Sociaal Raadslieden. Ik moet eerlijk zeggen, ik heb op dit moment de cijfers over het bereik van Bureau Sociaal Raadslieden niet bij de hand. Maar ik weet wel, er wordt heel veel gebruik gemaakt van de spreekuren. En juist bij Bureau Sociaal Raadslieden kunnen mensen terecht, bijvoorbeeld als zij een beschikking hebben gekregen van het UWV, om dan te laten toetsen, klopt dit? En Bureau Sociaal Raadslieden kan ook helpen met het schrijven van een bezwaar. Het is wel heel erg helpend, in ieder geval in de rechtsbescherming van mensen die eigenlijk heel kwetsbaar zijn. Als u echt de cijfers over de jaren van Bureau Sociaal Raadslieden wil, dan zal ik die nazenden.

De voorzitter: U gaat het nog een keer proberen, mevrouw Schnabel? Het mag altijd.

Mevrouw Schnabel: Excuus. Ik ga er gewoon schriftelijke vragen over stellen.

De voorzitter: Dat kan.

Mevrouw Schnabel: Maar ik heb twee andere korte vragen.

De voorzitter: Prima.

Mevrouw Schnabel: Er werd net bij Jongeren op de Rit aangegeven dat het volgens het Jongeren Perspectief ingericht zou zijn. En dan ben ik superbenieuwd op wat voor manier? Want het Jongeren Perspectief Fonds koopt schulden af van jongeren. En dat doet Jongeren op de Rit niet. Wat gebruiken wij daarvan dan? En de tweede vraag is, als het over jongeren gaat, wordt dan ook het jongerenennetwerk van Dordrecht Adviesraad Sociaal betrokken?

Mevrouw Dekkers: Om met de eerste vraag te beginnen, Jongeren op de Rit. Ik noemde inderdaad het Jongeren Perspectief Fonds. Ik herinner me dat we daar ook een keer een raadsinformatiebrief over geschreven hebben. Het is inderdaad niet helemaal hetzelfde. Jongeren op de Rit werkt wel met een saneringskrediet.

Dat betekent dat schulden in een keer worden afgekocht, en dat jongeren in termijnen terugbetalen aan een schuldeiser. Er zit ook begeleiding op meerdere leefgebieden. Het enige verschil met het Jongeren Perspectief Fonds, is dat jongeren daar ook een soort tegenprestatie leveren, in de vorm van een maatschappelijke stage. En dat zit bij Jongeren op de Rit er niet op. En dan uw tweede vraag over het jongeren netwerk van de DAS. Dat is inderdaad een goede aanvulling. En daar gaan we nog contact mee leggen.

De voorzitter: Dan zie ik geen vingers meer. En dan stel ik vast dat we naar het einde gaan van deze commissievergadering. En dan moet ik u natuurlijk eventjes vragen, wat de conclusie is met betrekking tot dit raadsvoorstel? En daar hebben we natuurlijk wel weer een aantal mogelijkheden voor. Maar nu de stemmen staken, wil ik voorstellen om het in ieder geval als hamerstuk naar de raad te laten gaan. En ik zie de heer 't Lam daarop reageren.

De heer 't Lam: Voorzitter, want u gaf net aan dat ik een oordeelsvormende vraag had. En daar wil ik wel graag een antwoord op, voordat het naar de raad gaat. Ik had gehoopt dat vanavond te krijgen, maar het was niet technisch genoeg. Ik wil de vraag, hoe gaan we financieel dit plan uitvoeren, nu er vanaf 2027 minder geld is en meer mensen komen, wel oordeelsvormend bespreken. En ik heb nog een andere vraag. In december is er een brief gekomen van de medewerkers van de Sociale Dienst. En daarin staat onder andere dat de afdeling Schuldhulpverlening verkeert in een staat van totale chaos, en nog wat andere aanduidingen. En ik wil ook wel weten, als we deze nota vaststellen, of dat die ook uitgevoerd kan worden. Er zou eigenlijk een soort uitvoeringstoets moeten komen of dat die haalbaar is? Dat doen ze bij het Rijk met wetten ook. Wij stellen nu een verordening vast, waarvan we niet weten of de Dienst in staat is om hem uit te voeren. Dat zijn vragen die ik dan in de oordeelsvormende vergadering zou willen bespreken.

De voorzitter: Het is een beleidsplan. U geeft in ieder geval aan dat u daar vragen over heeft. Maar ik kijk even naar de commissie of er inderdaad mensen zijn die van mening zijn dat er hier nog een oordeelsvormende commissie over moet worden gevoerd? En als die er zijn, de heer 't Lam in ieder geval, dan kijk ik verder of dat ook nog bij anderen zo is? Ik zie één, twee, dat zijn er drie.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, mag ik een ding zenden?

De voorzitter: Ik hoor hier dat de wethouder ook nog wat wil zeggen eerst. Gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, er staat over dit specifieke plan natuurlijk in het raadsvoorstel, bij het voorgestelde besluit, de dekking voor de schuldhulpverlening. En ook dat het voor 2027 en '28 wordt gefinancierd vanuit POP-middelen. Wat u doelt, waarop geen middelen zijn, gaat over het plan Samen tegen Armoede. Maar dat is niet dit plan. Dit plan is gedekt, en dat staat er ook netjes in, tot en met 2028, in de eerste alinea van het raadsvoorstel.

De heer 't Lam: Nu gaan we toch een beetje de discussie aan, die ik nu mocht voeren.

De voorzitter: Het is een technisch antwoord inderdaad. U stelt, zijn er wel middelen? En ik hoor hier van de wethouder dat voor dit plan die middelen er zijn. En waar u nu op wijst, dat dat een ander een ander programma is.

De heer 't Lam: Maar het is wel zo dat in dit stuk staat dat de minimaregelingen teruggaan naar het niveau van 2022. En dat leidt onherroepelijk tot meer aanvragen schuldhulpverlening. En dat plan voorziet niet in meer geld.

De voorzitter: Maar goed, dat is een veronderstelling natuurlijk. De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Wat ons betreft kan het wel door als hamerstuk. Ik denk dat onze fractie voldoende overtuigd is van alles wat in dit stuk staat. En we denken dat we het voor de komende jaren kunnen doen. Als er later meer middelen nodig zijn, dan neem ik aan dat het college ook richting de raad komt om te zeggen als er extra middelen nodig zijn voor schuldhulpverlening, of als er veranderingen zijn in de wereld die dat nodig maken. Dat is eerder ook het geval geweest. En we hebben daar vertrouwen in.

Mevrouw Balorian: Voorzitter.

De voorzitter: Maar goed, ik hoorde in ieder geval dat voor de jaren voor dit voorstel die middelen gedekt zijn. Mevrouw Balorian had ook nog een opmerking.

Mevrouw Balorian: Ik ben even aan het nadenken, want het is een beetje afhankelijk van het antwoord wat ik krijg op de vragen die ik heb gesteld over ondernemers. Want toen zei ik, hoe daarmee wordt omgegaan en wat dan anders zou moeten? En of ik daar dan wat van vind.

De voorzitter: Maar goed, het probleem is natuurlijk dat we op dit moment moeten besluiten wat we met dit stuk gaan doen. Mevrouw Pichel nog een opmerking, toevoeging.

Mevrouw Pichel: Voorzitter, eigenlijk ook op de reactie voor steun voor een oordeelsvormende vergadering. Met name niet per se alleen de middelen, maar ook de uitvoerbaarheid ervan. Kijk, als daar op een andere manier antwoord en zekerheid op kan worden gegeven, dan zou dat voor mij ook kunnen. Of dat dan in een oordeelsvormende vergadering moet, dat weet ik niet. Maar ik vind het wel een hele belangrijke vraag. Niet alleen de financiële haalbaarheid, maar ook echt de personele uitvoerbaarheid, gezien wat er nu speelt.

De voorzitter: Maar u heeft al ondersteund dat u een oordeelsvormende vergadering wilt, toch?

Mevrouw Pichel: Dat probeer ik een beetje bij te zetten, om te kijken of anderen zich daar ook in kunnen vinden natuurlijk, voorzitter.

De voorzitter: Dat begrijp ik. Dat mag ook. Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. In aanvulling op mevrouw Balorian. In de voorafgaande commissie over de Woonzorgvisie is aan het einde aangegeven, dan wachten we eventjes de vragen af. En dan kan de commissie vervolgens besluiten of het wel oordeelsvormend wordt of naar de hamerraad gaat. Dat is in ieder geval de vorige vergadering zo afgesproken. Misschien kan dat op deze manier ook.

De voorzitter: Maar dan houden we het stuk aan. Dat is uiteindelijk dan toch de beslissing, in afwachting van beantwoording van de vragen. En dat kan ook een besluit zijn. De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Dat is technisch natuurlijk mogelijk. Alleen het punt is, de vraag die nu bijvoorbeeld gesteld wordt ... Kijk, er is geen voldoende steun voor een oordeelvormende vergadering nu, op de vraag van de SP, volgens mij. En de vraag van mevrouw Balorian gaat eigenlijk niet over iets wat in dit stuk staat, en ook niet wat beleid is uit dit stuk, maar dat gaat eigenlijk over beleid wat meer vanuit Rotterdam eigenlijk komt. Dan is het gek om dit stuk toch aan te houden voor iets wat niet in dit stuk eigenlijk voorkomt?

De voorzitter: Ik doe dat wat u beslist uiteindelijk natuurlijk. Zegt u het maar. Mevrouw Balorian.

Mevrouw Balorian: Er wordt in het stuk wel degelijk verwezen hiernaar. Alleen er wordt dan niet expliciet benoemd wat er dan wordt gehanteerd. Ik vind niet dat het een onderdeel is van het beleid van Rotterdam, maar ook wat de SDD, althans, uitbestedt. Ik was voor het voorstel van mevrouw Schnabel.

De voorzitter: Sorry, hier, kijk, hier.

Mevrouw Bronsveld: Daar komt hij.

De voorzitter: Hij is kapot.

Mevrouw Bronsveld: Dan zou ik in ieder geval voorstellen dat we de antwoorden op de vraag van de VVD, over de aflossingstermijn van ondernemers, afwachten. En dat dan weer naar de Agendacommissie sturen, en daar een oordeel gegeven kan worden of het oordeelsvormend of als hamerstuk door kan. Maar dat is wel de enige vraag die openstaat. Dat zeg ik wel.

De voorzitter: Nogmaals, ik zeg al, uw commissie bepaalt uiteindelijk wat wij met dit stuk gaan doen. En ik heb in ieder geval vastgesteld dat oordeelsvormend, dat daar geen meerderheid voor is. Er komt nu een voorstel van mevrouw Balorian, om in ieder geval die vragen nog te kunnen stellen en de antwoorden af te wachten. En tot die tijd dit stuk aan te houden. En dan is mijn volgende vraag aan u, wie is daar voor?

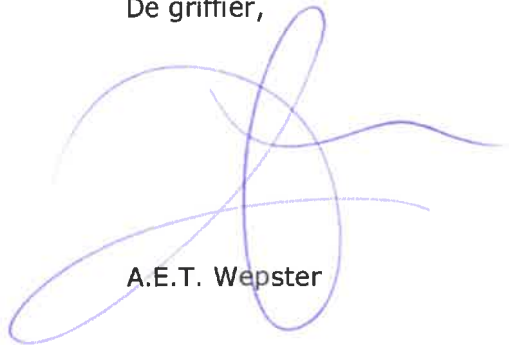
De heer Ayverdi: Steun voor de ondernemers.

De voorzitter: Dan zie ik wel een meerderheid om dit stuk aan te houden tot ... En dan kan het inderdaad, nadat de antwoorden zijn gegeven, naar de Agendacommissie.

En daar kan dan een slag worden gegeven, we kunnen hem hameren of hij kan naar het oordeel. Is dat voldoende? Dan dank ik eenieder voor uw aanwezigheid, zeker ook voor de ambtelijke ondersteuning. En ik wil u verzoeken om alles wat er op de tafel staat mee te nemen en dat ook in te leveren waar het hoort. Dank u wel.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 27 mei 2025.

De griffier,

A.E.T. Wepster

De voorzitter,

P.A.C.M. van der Velden